

नं. ४९६२

प्र. नाम. तन्त्राधिकार निर्णयः

कार्त्तनाम. श्री भट्टोजि भट्टः

पत्रसं. ५६ — सं. x

विषयः तन्त्रम्

✓

नेत्राधिकारनिर्णयः

धसद्वर

५९६२

F. = 56

मंत्राधिकारि निर्णयः ॥

ते. ग्र. श्रीगणेशायनमः विष्टेशं सच्चिदानंदं देहं योऽखिलं ज
धि. गत् वरीकर्त्रिवरीभर्त्रिसंजरीहर्त्रिलीलया १ शुद्धवैदिकमा
गेणशिवमाराधयन्सदा द्विजेंद्रोऽसौ विजयते श्रीमान् रुक्मो
गदः सुधीः १ तस्य धर्मैकनिष्ठस्य कृतं त्रधा तभास्वतः प्री
तये पांचरात्रादेरधिकारी निरूप्यते ३ स्यादेतत् पांचरात्रा
दीनां प्रामाण्यसन्त्यधिकारिविशेषचिंतायुज्यते तदेव उद्दि
भं तथाहि कौर्मैकादशाध्याये कापालंपंचरात्रं च याम
लेवाममार्हतं एवं विधानि चान्यानि मोहनार्थानि तानि

येऋशास्त्राभियोगेन मोहयेतीह मानवान् मया सृष्टानि शा
 स्त्राणि मोहयेषां भवन्तीति इति पंचरात्रादीनां मोहकथयुक्तां
 तथा वासिष्ठसंगेन वमेध्याये अंकितं श्रमविष्यंति देवता
 युथलां छनैः नराणां नाम रूपाभ्यां युगांतसमुपस्थितै पंचरा
 त्रप्रशंसंतिकेचिद्भागवतं सुने केचिन्नापालमिच्छंतिकेचित्ता
 उपतंसुने केचिद्दौहप्रशंसंतिकेचिदैगंवरं सुने केचिह्यो
 कायतं ब्रह्मन् केचित्सोमं महासुने नाकलं केचिदिच्छंतित
 था केचित्तमैश्वरं केचित्त्वामं प्रशंसंतिकेचिच्छाक्तंतथैव च

ते.ग्र.
धि.
१

शांभवंकेचिदिच्छंतियामलंभुविकेचन अन्यानियानिशा
स्त्राणिविरुद्धानिमहासुने सतःप्रमाणभूतेनवेदेनमुनि
सत्तमः नान्येवप्रद्वयक्ताःपरिशृष्टहिजातयः आचरेति।
महापापायुगांतेसमुपस्थिते इतिहेमाद्रौआहकांडेवस्य
वैवर्ते शंयुरुवाच नग्रादीन्भगवन्सम्पद्भ्यमाद्यंपरिशृष्ट
तः आचरन्सर्वथासर्वाविसृजेणयथातथं एवमुक्तोम।
हातेमावृहस्पतिरुवाचते युगादेवासुरेयुहेनिर्जितेषुस
रेष्वथ पाण्डुराधिकृताःसर्वेह्येतेष्टयाःस्वयंभुवा तपश्च

रत्नसर्वेषु असुरेषु जयार्थिषु विस्मः स उक्तं मायामास्या
यस्य बोधितः मोहयामास योगात्मा तपोविज्ञायतान्प्रभुः
समूहान्बुद्धरूपेण तानुवाच महामनाः शक्या जेतुं सुराः स
र्वैर्युष्माभिरिति दर्शनैः बौद्धधर्मसमास्या यथा क्वास्ते त्ववभू
विरे तानुवाचाहं ते ममैश्वर्यं भूत्वा च महिषाः ज्ञानैर्न सहितं
धर्मे तेनाहं त इति स्मृताः बुधश्चावक निर्ग्रथाः सिद्धपुत्रास्त
थैव च एते सर्वेऽपि बाह्ये तौ विज्ञेया उष्टचारिणः त्रयीक्लेशं
समुत्सृज्य जीवते तत्र वीक्ष्यान् जीवकानामनेजाताः सर्वे।

ने.ग्र. धर्मवह्निःकृताः तान्भूतादित्यवद्योस्त्रिधर्मनैप्रतिपादय
थि. न् कापिलास्तेपिसंप्रोक्ताःकपिलोहिदिवाकरः वरधेताउ।
३ वावेदंमच्छासनमतिश्रुति वरकास्तेववित्तेयाग्रधर्मचरण
छताः दीर्घचिरमितिप्रोक्तंस्वत्वंवाधर्मरूपकं धर्मवरध
मित्युक्तायस्मान्नेदीर्घचक्षुषा चीराणिचैवनीलानिविभ्रा
णश्चीरकास्तनः पृथ्वोत्तोतिसंशुद्धोयर्मस्तेप्रयतेतियान्
उवाचमाययाविसृजेहिचैताःप्रकीर्तिता सत्त्वंसर्वेषुभूतेषु
भगवानितिचाब्रवीत् सात्त्वतास्तेपिवित्तेयाउक्ताभागवताश्च

ते विद्वत्ताश्चैव ये केचित्कपालकृतभूषणाः शैवापाश्रयता
 श्रामिणो वरात्रास्तथापरे तथाप्येवमुदात्मानः सर्वेऽप्यसुरदेवताः
 पाशद्वेन त्रयीधर्मपालनाजगतः स्मृतं तेऽखड्यं तिर्यस्मात्तेषां
 विंशस्तेन हेतुना तत्तत्कर्मणा बद्धाः सस्यग्यवस्थिताः शु-
 चरेभ्यः पुनर्जाता भावितास्तेन कर्मणा निरयं प्राप्य तैर्देवकर्म-
 भिर्भाविता पुनः बौद्धाश्चावकनिग्रेथाः शाक्या जीवककापिलाः
 वरश्चीरकाश्चोत्ताः सिद्धपुत्राः ससा-ताः नैरात्म्यवादिनश्चैव
 अयत्तानास्तिवादिनः वर्तमानास्त्वधर्मेषु जायेतेति पुनः पुनः

ते.ग्र. वृथाजटीवृथामंडीवृथानग्राश्रयेनराः पतेत्येवत्रयीवाह्याःस
 थि. र्वेनग्रादयोजनाः सूतसंहितायांशुक्तिखंडेवतर्थाध्यायः ४
 ध पांचरात्रादिमार्गाणांवेदमूलत्वमास्तिकानहिसूतंत्रास्तोतन
 भ्रांतिमूलानिरूपणेति पांचरात्रादीनांस्वयमेववेदमूलतामं
 गीकारात् वेदविरुद्धानेकार्योपदेशाच्चसृतिपुराणादिवन्न
 यावन्मूलोपलंभं किंतुसर्वथैवाप्रामाण्यमित्याह पांचरात्रेति
 वेदमूलत्वनहि किंतुसूतंत्रादिश—वेदमूलत्वविरहेतदीय
 शास्त्रप्रसिद्धिमाह आयाततःप्रामाण्यवदाभासेपिनिरूपणेभ्रां

निमूलापवेत्यर्थः तद्याख्यायामाथवः विरोधेतनपेक्षं स्याद
सति घनुमाने हेतदर्शनाच्चेति जैमनीयसूत्रद्वयं व्यावृत्ता
णाभट्टपादाग्र्याहः यान्येतानि त्रयीविद्धिर्न परिगृहीतानि
किंविन्नमिश्रधर्मकंचुकच्छायापतितानि लोकोपसंग्रहला
भट्टजात्यातिप्रयोजनपराणि त्रयीविपरीता संवद्धदृष्टो
भादिप्रत्यक्षानुमानोपमानार्थापत्तिप्रायशुक्तिमूलोपनिव
द्धानि सांख्ययोगपंचरात्राशुपतशाक्यनिर्ग्रंथपरिगृहीत
धर्माधर्मनिवेधनानि पुरुषविकित्सावशीकरणोच्चाटनोत्सा

ते. प्र.
धि.
५

दनादिसमर्थकतियमं त्रौषथिकाचित्कसिद्धिनिदर्शनव
लेनाहिंसासत्यवचनदमदानदयादिश्रुतिस्मृतिसंवादिक।
स्तोकार्थगंधवासितजीविकाप्रायार्थोत्तरोपदर्शोनियानिवा
ह्यंतराणिस्नेह्याचारमिश्रकतो जनाचरणनिबन्धनानि तेषामे
वैतच्छ्रुतिविरोधहेतुदर्शनाभ्यां अनपेक्षणीयत्वं प्रतिपाद्यत
नचैतत्कचिदधिकरणंतरे निरूपितं नवावक्तव्यमेव गद्या
दिशाह्वाचकतद्वद्विबदतिप्रसिद्धत्वात् यदिह्यनादरेणैषो
कथ्येताप्रमाणता अशक्येवतिमत्त्वान्नेभवेयुः समदृष्टयः

५

शोभासौकर्यहेतुकलिकालवशेनवायत्तोक्तपशुहिंसा
 दित्यागभ्रान्तिमवाप्नुयु त्रयीधर्मस्यसिद्धस्येष्ट्यन्तविरोधि
 नः अनिराकृत्यतात्सर्वानधर्मपशुहिर्नलभ्यते महाजनपृहीत
 त्वेपित्राद्यनुगमादिव तेपिहीयोतरापेक्षेवदंतेवसदृशेने तत्र
 अहमात्रमेवैकं व्यवस्थानिमित्तं सर्वेषां स्वपितृपितामहादि
 वरितानुयायित्वात् यैश्चमानवादिसृतीनामपिउत्सन्नवेद
 शाखामूलत्वमाखीयाततात्प्रतिसुतरांशाद्यादिभिरपि
 कान्तमूलत्वामदवक्तुं कोहिशाक्नुयाउत्सन्नानांवाक्यविषये

ते. प्र.
धि.
६

इयत्तानियमं कर्तं ततश्च यावत्किञ्चित् कियंतमपि कालं कै
श्चिदाद्रियमाणं प्रसिद्धिं गतं तत्पत्य तशाखाविसेवादेष्टुत्स
त्रशाखामूलत्वावस्थामनुभवत्तल्लकत्ततया प्रतिपादयत
आह विरोधे त्वनपेक्षं म्यात् इति पारतं यं तावदेषां स्मर्यमाण
पुरुषविशेष प्रणीतत्वात्तैरेव प्रतिपन्नं वेदमूलत्वं पुनस्तै
तल्लकत्वात्तमयैवलज्जयावमानितापित्त्वे विडुष्टपुत्र
वत्तात्पगच्छेति अन्यच्च स्मृतिवाक्यं एकमेकेन स्मृतिवत्।
नेन विरुध्यते शाखादिवचनानि त्वकतिपयदमदानादिवचन

६

वर्जसर्वाण्येव समस्तवर्तदेशविद्यास्थानविरुद्धानि त्रयीमा
 र्गपुच्छितविरुद्धावरणैश्च बुद्ध्यादिभिः प्रणीतानि लोभादि
 कारणं चात्र बद्धे वा तत्र प्रतीयते यस्मिन्सन्निहिते दृष्टेनास्ति
 मूलोत्तरात्रमा ते येषां वा श्लाघात्रेणापि नार्चनं पाखंडिनो विकर्म
 स्यात् हेतुकाश्चैत एव हि एतदीया ग्रंथा एव मन्वादिभिः परि
 हार्यन्ते नोक्ताः यावेदवास्यास्ततयोयाश्च काश्चित्पुष्टयः
 सर्वास्तानि फलाः प्रोक्ता तपोनष्टादितास्तताः तस्माद्वर्मप्र
 तिप्रेये वा ह्यमेवं जातीयकं प्रामाण्येनानपेक्षं स्यादिति सिद्धमि

न.ग्र. ति अत्र भट्टोदाकृतं या वेदवाह्या इति वचनं सूतसंहितायां ता
थि. न योगखंडे च तर्दशाध्यायेन्यत्र च पश्यते किं वशिष्ठाकोपे विरु
७ द्धमिति चेन्न शास्त्रपरिमाणत्वादित्येतदपि अत्रैव बोधोत्तरत्वेन
७ व्याख्यातं यदाह भट्टः यत्तर्हि वेदविहितं न वायते शिष्टान्वा
वेदविद्येन कोपयति विद्वांसाममंडलकरणवैराग्यध्याना
भ्यासाहिंसासत्यवचनदमदानदयादित्येव हिंसाभिभाषितं प्रा
माण्येनाविरुद्धमिति चेन्न शास्त्रपरिमाणत्वात् परिमितान्ये
व हि च तर्दशाष्टादशवाविधेयास्थानानि धर्मप्रमाणत्वेन शि

ऐःपरिगृहीतानि वेदोपवेदवेदांगोपांगाष्टादशधर्मसंहि
तापुराणशास्त्रशिक्षादेउनीतिरितिसंज्ञकानि नवतेषामध्ये
बौद्धार्हतादिग्रंथाःसुतागृहीतावा प्रतिकंचकहूपेणएव।
शास्त्रार्थगोचरं यदन्यक्रियतेतस्यधर्मप्रत्यप्रमाणता तथाच
प्रायश्चित्तादिदानकालोपावाक्यमात्मीयेप्रत्यकविकृतंवा।
श्लोकं सूत्रं बोधार्थमन्वादिसंवादीप्रायश्चित्तं दद्यात् नतत्क
श्चिदपि धर्मार्थः प्रतिपद्यते यथैवान्यायवित्तानादेदाहोखा
दिपूर्वकात् शूद्रादधिगताच्चापि धर्मज्ञानेन संमतं तथाति

त. प्र.
थि.
८

क्रांतवेदोक्तमर्यादाव्यवहारिणं सेवादिष्वपि वाक्येषु नेष्य
ते धर्महेतुता स्मर्यते च पुराणेषु धर्मविसृतिहेतवः कलौ शा
कादयस्तेषां को वाकं श्रोतमर्हति यथा कृतककर्पूरस्रवा
णादिषु दीयते यद्दीजेत दपि व्यक्तं प्रशस्यता त्वलीयते तेन।
८ कर्मचरूपसामान्यतो दृष्टार्थो यत्तिबलात्तदतिशयकल्पि
तकर्मानासमर्थपतितं सन्मूलमपि हिंसादिष्वतिप्रसि
प्रसीरवदनुपभोग्यमविश्रंभणीयं तन्मात्रोपलभ्यं न वती।
तिश्रवण्यावत्परिगणितधर्मशास्त्रेनोपलभ्यते ताव

८

दशासंभवेत् यदाशास्त्रांतरेणैवसौम्यः स्पष्टोवधार्यते त
दातेनैवसिद्धत्वादितरस्यादनर्थकांतस्माद्यावत्परिगणित
वेदादिशास्त्रव्यतिरिक्तनिर्वचनेतद्धर्मप्रमाणत्वेनानयेत्ति
तव्यमिति एतएवचतेरतिभट्टवार्तिकनकौर्मयात्तवल्का
दिवचनानामर्थउपनिबद्धः उक्तचकौर्मउपरिभागेपंचदशा
ध्याये पाखंडिनोविकर्मस्थानधर्माचार्यास्तथैवच पांचरा।
आत्माश्रयतात्वाश्रात्रेणापिनार्चयत् तत्रैववौद्धश्रावकनिर्ग्र
थाः पांचरात्रिविदोजनाः कापालिकापाश्रयताः पाखंडशयेववद्विध्यस्तनेन

त.प्र.
थि.
६

९
पूर्वोदाकृतहेमाद्रिआहकांडस्यब्रह्मवैवर्तीयनगादिनिर
पणप्रचटकप्रविष्टवचनैश्चोक्तं पांचरात्रादानं पाखंडं पा
खंडाश्चैतएवहीतिभट्टवार्तिकोशेनोपनिबद्धं यत्तेनपाखंडि
नोविकर्मस्थानवैशालव्रतिकान्शदान् हैतकान्वकहृतीश्च
वाग्मात्रेणापि नार्थयेदितिमानवस्य देभिहैतकपाखंडवक
हृतीश्चवर्जयेदितियाज्ञवल्क्यस्यचार्यउपनिबद्धः स्मर्यतेव।
पुराणेत्यत्रभट्टवार्तिकेनपूर्वोदाकृतं कौर्मैकादशाध्यायस्य
कापालं पांचरात्रं चत्पादिवचनं तथापूर्वाह्नं सप्तविंशाध्याये

वामाः पाशुपताचारास्तथावैपांचरात्रकाः भविष्यंतिकलौत
स्मिन्वास्त्राणात्तत्रियास्तथेतिवचनं पूर्वोदाहृतमेववासिष्ट।
लैंगनदमाध्यायस्यैपांचरात्रं प्रशंसंतीत्यादिवचनं अन्यानि
वैवजातीयकानिवचनास्यपनिवद्धानि इतिदिक् तथापारा।
शरपुराणोदशमेध्याये धर्माधर्मादिविज्ञानेत्तागमाः पुरुषो
दिताः पंचरात्रादयः सर्वे न प्रमाणमिति स्थितिः मुक्तिखंडे
षष्ठेध्याये अथातः संप्रवक्ष्यामि ज्ञानाच्चतुस्तिकारणमित्यप
क्रम्य वेदंगानां च विद्वेषः स्मृतीनां च तथैव च पुराणानां च वि

त. अ.
थि.
१०

द्वेषोभारतस्यतथैवच तेषामप्येष्टविद्वेषस्तेषांवेयश्चकेशव
तेषामर्थापहारैश्चज्ञानात्रत्यतिकारणं वामपाशुपतादीनाम
श्रोतानां परिग्रहः पांचरात्राश्रयश्चापिज्ञानात्रत्यतिकारणं
शिष्टानामसदारोपः शिष्टसंसर्गवर्जने अनिष्टतावमद्वैतेत्ता
नात्रत्यतिकारणमित्यादि तस्मात्कौर्मवासिष्टलैंगव्रह्मैव
नस्कांदयाराशरपुराणादीनां पूर्वमीमांसायाः हेमाद्रिमाध
वादिनिवेद्यनां वपर्यालोचनया पांचरात्राद्यनामप्रमाणमे
वलभ्यते इति चेत् अत्रोच्यते अस्तितावदमीषांप्रामाण्यं सोऽपि

१०

योगः पंचरात्रवेदाः पाशुपतं तथा आत्मप्रमाणमेतानि न हं
तव्यानि हेतुभिरिति भारतीकैः न चैवं प्राशक्तकौर्मदिवचन
विरोधः वैदिकं प्रत्यननुष्ठापकत्वे तेषां तात्पर्यमिति उक्तं च मुक्ति
खंडे च तर्थाध्याये तवापियौशोमार्गाणां वेदेन विरुध्यते सो
मः प्रमाणमित्युक्तं केषां विदधिकारिणामिति वेदाविरुद्धं
प्रमाणं किन्नस्यातश्चाशक्तद्वयत्वे वाधिकारिविशेषं प्र
तीत्याह तथापीति मायवः यत्तवैभवखंडे द्वाविंशेऽध्याये
सूत उवाच अथातः संप्रवक्ष्यामि मार्गप्रमाणनिर्णये अह

त.प्र.
धि.
॥

यासुहिताश्रयंष्टुएधंसुनिपुंगवाः वेदोश्चधर्मशास्त्राणि
पुराणंभारतंतथा वेदंगान्युपवेदोश्चकामिकाद्यागमानपि
कापालनाकुलंचैवतयोर्भेदाद्धिगर्वभाः तथापाशुपतंसौम्यं
भैरवप्रमुखागमान् तेषामेवोपनेदोश्चशतशोयसहस्रशः
विष्वागमोस्तथात्रास्यन्बुधर्हाद्यागमानपि लोकायतंतर्क
शास्त्रेवद्भविस्तारसंयुतं मीमांसामतिगंभीरोसोख्ययोगौत।
थैवच ग्रनेकनेदभिन्नानितथाशास्त्रांतराणिच निर्ममेशंक
रसात्तात्सर्वज्ञःस्वयमेवच प्रसादादेवरुद्रस्यब्रह्मविष्वा।

॥

दयःसुरा सिद्धविद्याथरायत्तारात्तसाद्यास्तथैवव मुनयश्च
मनुष्याश्चयथाभागंदिजोत्तमाः तान्येवविस्तरेणैवसंश्रुह
णैववापुनः कुर्वन्तितानिनामानिकथितानिमहर्षिभिः अ
धिकारिविभेदेननैकस्यैवसदादिजाः तर्कैरेतेहिमार्गस्तन
हेतव्यामनीषिभिरित्यादि अधिकारीति उदितेजुहोत्पञ्चरिते
जुहोतीत्यादिश्रुतीनामिवाधिकारिनेदेनप्रामाण्यात् शुद्धत
र्कैरेतेमार्गानवाध्यश्चर्यश्चिमाथवः अतएवमानवपुराणे
आगमानुपक्रम्य अधिकारिविशेषेणप्रवृत्तानहिसंशयः

न. प्र. १२
थि. १२
१२
इत्युक्तं भागवतेऽपि दशमस्कंधे चत्वारिंशोऽध्याये अक्षरस्तोत्रे
त्रैय्याचविद्यया केचिद्विदित्युपक्रम्य त्वामेवात्मेशिवोक्तेन मार्गे
एव शिवरूपिणं ब्रह्माचार्यविभेदेन भगवन्समुपासत इत्या-
दिना अथि कारिभेदेनैव प्रामाण्यविभावितं विरोधायिकरण
शिष्टाकोपाधिकरणयोरपि वैदिकान्यत्वनुवृत्त्यापकमात्रे
तात्पर्यं अतएवोक्तं भट्टैः उद्योविद्भिर्न परिहृयतातीति शि-
ष्टाकोपेऽप्युक्तविरुद्धानामुदाहरणतया तत्रार्थवाथस्यासं-
भावितत्वेन नानुवृत्त्यापकतायापववक्तव्यत्वाच्च दृश्यतेत्यष्ट

दोषोपवर्णनकालेव्रीहिशस्त्रेपक्षेप्रमाणमितितोत्रिकाणां
व्यवहारः तद्विषयीभूतश्चविकल्पः क्वचिच्चैद्वैदिकः प्रकृष्ट
कवचनवलाद्यवस्थितश्चन्यदेतत् अतएवपार्थसारथिर-
पि यावदेकंश्रुतौकर्मस्मृतौचान्यत्प्रतीयते तावन्नयोर्विरुद्ध
तेऽप्यौतानुष्ठानमिष्यते इतिवार्तिकमुदाहृत्यतेनफलतोप्रा-
माणंश्रुतिविरुद्धानांस्मृतीनामित्यपसंहृत्यभाष्यमप्यननु-
ष्ठानरूपाप्रामाण्यपरंव्याख्येयमित्याह अतएवोत्तरतंत्रेऽप्य-
गमानामविरुद्धेशेप्रामाण्यंस्वीकृतं अविरोधलक्षणस्थितं

त.प्र.
धि.
१३

उत्पन्नसंभवात् भागवतमतमिदानीं निराक्रियते तेही।
त्वेमन्येते भगवानेवैको वासुदेवो निरंजनस्तान् रूपः परमा
र्थतत्वे सच तद्वा आत्मानं प्रविभज्य प्रतिष्ठितो वासुदेवसं
कर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धभेदात् तत्र वासुदेवो नाम परमात्मोच्य
ते संकर्षणो नाम जीवः प्रद्युम्नो नाम मनः अनिरुद्धो नाम
हंकारः तेषां वासुदेवः पराप्रकृतिः शतरे संकर्षणादयः
कार्ये ते मिच्छेभूते भगवंतमिष्ट्वा तीण क्लेशो भगवंतमेव प्र
तिपद्यत इति तत्र संकर्षणा जीव ईश्वरो वानोद्यः तस्योत्पत्तिः।

१३

मत्वेन कृतहाना कृता भागमप्रसंगात् अनित्यत्वेन मोक्षा
नन्वयापत्तेः शानात्माश्रुतेर्नित्यत्वाच्च ताभ्यश्च जीवोत्पत्ते
र्निराकारिष्माणत्वाच्च न च कर्तृः कारणं भागवतादिकर्तृ
जीवात्संकर्षणसंज्ञकाकारणमनः प्रद्युम्नसंज्ञकं उत्पद्यते
तस्माच्चानिरुद्धसंज्ञकोद्देकारः उत्पद्यत इति वदेति न चैतत्
त्संभवति छिदाकर्तृदेवदत्तात्पर्यादेः कारणस्योत्पत्त्यदः।
शानात् यद्यप्यनेकशिल्पनिपुणाः परसंस्कृतास्त्रिभवेव त
थापि संकर्षणो कारणः कथं प्रद्युम्नाख्यं कारणं कुर्यात् अक

न. प्र. १४ रागस्य वाकरणसामर्थ्यकृतकरणनिर्माणेन न चैवं भूतं शु
 थि. तिमुपलभामहेतस्मादसंगतमेव तत् प्रकृतं हि संकर्षणार्थं
 १४ अर इति द्वितीयापत्तस्तत्राह विज्ञानादिभावे वा तदप्रतिषेधः
 सर्वज्ञानैश्वर्यशक्तिबलतेजोभिरेश्वर्ययमैरेतितः संकर्षणा
 १५ दयो वासुदेव एवेत्यभ्युपगमे तदप्रतिषेधः उच्यते संभवस्याप्र
 तिषेधदोषतावदास्यमित्यर्थः ईश्वरस्यापि न हित्वात् किंच
 यदा मे परस्परभिज्ञातहेतुशरास्तत्परस्परव्याघातप्रसंगात्
 सिद्धांतोतिष्ठ भगवानेवैको वासुदेवः परमार्थतत्त्वमित्यु १५

पगमात् नहि णोचरात्रसिद्धांतिमिर्वासदेवादिषुकश्चिद्रे
 दोभ्युपगम्यते विप्रतिषेधश्च अभेदे गुणगुणिभावे गुणानां
 वद्भवेत्तदभिन्नस्य गुणितत्वे कतं श्मादिविप्रतिषेधेऽस्मिन्
 शास्त्रे वद्भविष्य उपलभ्यते वेदविप्रतिषेधश्च भवति चतुर्थे वेदे
 उपरंशे यो लक्ष्योऽस्ति तद्विशेषात्तद्वानित्यादिवेदनिंदाद
 र्शनात् तस्मादसंगतैषा कल्पनैर्तौ पतेन योगः प्रत्युक्त इति सूत्रे
 भाष्ये येन त्वं शो न विरुध्यते तेनेष्टमे सांख्ययोगस्य त्पोः साव।
 काशत्वे तद्यथा असंगोऽस्य यं पुरुषः श्मेवमादिश्रुतिप्रसिद्धमे

न.प्र. वप्ररुषस्यविषुद्वत्तेनिर्गुणप्ररुषनिद्रूपणेनसंख्यैरनुगमं
 थि. ते तथायोगैरपि अथपरिब्राड्ढिवर्णवासासुंदोपरिग्रः ३३
 १५ वमादिश्रुतिप्रसिद्धमेवनिवृत्तिनिवृत्तंप्रव्रज्याद्युपदेशेना
 नुगम्यते एतेनसर्वाणितर्कस्मरणानिप्रतिवक्तव्यानि ना
 न्यपितर्कोपपत्तिभ्यातत्तज्ज्ञानायापऊर्वतीतिचेत् उपऊर्व
 त् तत्तज्ज्ञानंनुवेदंतेएवभवति नावेदचिन्मनुतेतंवृहंतंतौ
 पतिषहंप्ररुषेष्टछामीसेवमादिश्रुतिभ्यश्चि एतत्पर्यालोच
 नयाह्यविरुद्धंवासाग्राह्यं प्रतीयते अतएवशांडिल्यप्रति

१५

तस्मात्तेषां च शोक्तवर्त्मना श्रद्धया सह मामाराधय शोडित्येव
ह्यणानपि भक्तिरिति विधिरसंगच्छते स्मर्यते हि वासिष्ठेनैवेष्ट
ष्टमेध्याये एवं वर्णाश्रमाचारो मया शोक्तः समासतः श्रद्धया म
त्प्रसादाद्यैर्मावरेति जनश्रये तेषां नास्ति महाचोरेन रकेवर्तने सु
ने वर्णाश्रमसमाचारात्सर्वे संसारवर्तिनः ज्ञानं महिषयै लब्ध्या
पांति मत्परमं वपुः वर्णाश्रमसमाचारं विना वेदविदां च वाञ्छे
ति मोक्षयेन्मूढास्तेषां नाश्वेन निष्कृतिः पुरा शोडित्यसंज्ञस्तत्रा
ह्यणाः कश्चिदल्पवित् वेदवादेपरित्यज्य साहसी बुद्धिपूर्वकं प

ते. प्र.

धि.

१६

16

रदाभान्मदागवाकृत्वापापानि संततं वासुदेवं कर्मार्गेण पूजया
माससुव्रत ततो विद्यात्मको विस्वः प्रादुरासीच्च मां यया तस्याग्रे
सोपितदृष्ट्वा एजं चक्रे पुनः पुनः ततो मायी हरिर्ब्रह्म न शोडिल्यं
प्रत्यभाषत धिक् धिक् शोडिल्यं दुर्बुद्धिमाहसीत् तमहो भृशं को
वावर्णाश्च माचारं श्रौतं तत्कंच याविना शक्तः पापवला मत्कर्त्तुं
स्तिते निष्कृतिः श्रुतौ कर्मार्गेण पि शोडिल्यं कृता एजाममम तया
अतः कालेन महता वेदमार्गे गमिष्यसि तस्मात्तं पांचरात्रोक्त
वर्त्मना अहया सह मामाराधय शोडिल्यं ब्राह्मणानपि भक्तितः १६

शसुक्ताभगवानिस्सस्तत्रैवांतरधीयत शोडिल्लोपि पुनर्ब्रह्मणोच
 रात्रंतवैस्सवं परिट्टस्य महाविस्संजया मासभक्तिः पुनर्विस्सोः
 प्रसादेन वेदमार्गातिवर्तिनी शोडिल्लः संहिताचक्रैवैस्सवीमह
 तीसुने तस्योचकुर्मुनेदीक्षापाखंडः पापयेनयः स्थापितायां तशां
 डिल्लः संहितायां ममारह पुनर्देष्टाकरालासाः कुहपाशयरासुने
 शूलहस्तामहाकरनयनाः कुसविग्रहाः निर्घृणाः सततं ब्रह्मन्
 यमहताभयंकराः वध्यपाशेन शोडिल्लमार्गे उष्कंदकेसुने अ
 ध्येसुखोर्द्धपादांतं सहसा कृष्णमुद्गरैः पीड्याथ कूपेनिति पय

ते. प्र.
थि.
१७

मराजससत्रिथौ विधायपीशं पादैस्ते पश्येत्स्वयं मं प्रति सो।
पितं प्रेक्ष्य उर्वहृदियमराजो भयंकरः प्राहातितीत्ताया वाचा पी
अतो मम सत्रिथौ इत्युक्तेयमराजे न शोदिलं यम किं करः मुद्ग
रैः खड्गमूलाद्यैः पीशं च कर्भुशं च नः पुनश्चाह यमः ऊहोरक्तच
र्णितलोचनः ईशानामणीनीशानां साथने मातृवत्सदा प्रामाय
परिहाराय बोधयंती श्रुतिर्यतः उद्दिष्टं परित्यक्तानेन साक्षा
दुगत्सना तस्मादेतां तपापिष्टं तस्या विनिवृत्तये रौरवादिषु सर्वे
पुनरकेषु क्रमेण त भोजयित्वा महाडः खान्यप्रसह्यान्नेकशः

१७

प्राणच्छधंसहोनेन शोडिलेन डरात्मना इति संवोदिता ब्रह्मन्य
महतायमेनत तथैव च कापापिष्टमहानामयुतः सदा पुनश्चै
नं समादाय यमहतायमेययुः तं दृष्ट्वा यमराजोऽपि प्राह गंभीर
यागिरा भद्राभद्रे त्वया भुक्तं कल्याणातीव दुःसहं पापानां फलमा
श्चर्यं गच्छ विस्रोः परं सखं इत्युक्तो यमराजेन शोडिलो रथमास्थि
तः स्वस्तिमंगलसंयुक्तः सुखं विस्त्रपुरंगतः दृष्ट्वा शोडिल्य मनयं
विस्त्रभक्तहितैरतः प्रसादमकरोदस्य पुनरेवमभाषत वेदमा
र्गपरित्यागः फले भुक्तं त्वयानव सत्त्वं चाश्रयणो नैव मत्सृजा च।

ते. अ. कृतात्तया तयाहे प्रीतवानस्मितवशादित्यमेप्रिय भूयोपि
 थि. मत्प्रसादेन कर्मलोकदिनोत्तमः भूत्वा वर्णाश्रमाचारं श्रौतं कृ
 १८ त्वायथावले मद्रत्नातीव संयुक्तो मदारार्थनतत्परा साक्षाद्ब्र
 १८ ह्मकविज्ञानं ज्ञानं लब्ध्वा मृतो न वा इत्युक्ता विस्मया ब्रह्मवशादि
 लोभविजातवान् ब्राह्मणानां कलेषु हे साक्षादग्निममो मुने
 स पुनर्वास्य देवस्य ब्रह्मचर्याश्रमे शुभे ब्रह्मचर्याश्रमे स्थित्वा वे
 दान्सम्यगधीतवान् पुनः स्नात्वा पृथ्वीभूत्वा शीतः सत्यपरायणः
 अग्नीनां धाय विधिवत्कृत्वा यागाननेतरं प्रनष्टपापः शुद्धात्मा

ब्रह्मज्ञानी सदाशुचिः अनित्यमीश्वरादन्यदितित्तात्वाप्रसादतः
विरक्तः सर्वलोकेभ्यस्त्यक्ताकर्मणि सर्वतः आचार्याद्भुतवेदां
तो मत्प्रसादान्महासुने सर्वलोकविधातारं सर्वज्ञं सर्वकारणं
सत्यबोधस्वरूपानेतमादिमध्यातवर्जितं अप्रमेयमनौपम्यमनि
र्देशं शिवाभिधं मामपश्यदयत्नेन सुनेत्यात्मतया सदा प्रार
ब्धकर्मप्रावल्यात्प्रपेचप्रतितासने ससुतो भुक्तवान्भोगान्कंचि
त्कालमनाहतः स पुनः कर्मणामेतो निवृत्तो विषमायया एवं
वर्णप्रमाचारात्वेदसिद्धादयत्नतः शौरित्येऽपि विमुक्तो भूत्रश्चि

ते.प्र.
धि.
१५

१९
षांचैवमेवहि बहवोनेनमार्गेणसूतामद्रूपमागताः वेद
मार्गविनात्रस्यत्रास्तुपायोविमुक्तये सर्वशास्त्राणिवेदंगास्तु
पवेदोस्तथैवच पुराणानितथासोख्ययोगायाश्रयतेतथा दश
जातिऊलानांचधर्माश्चाप्येमहन्नराः सर्ववेदविरोधेनप्रमाणं
नान्यथाभवेत् यावेदवाद्याःसूतायायाश्चकाश्चऊट्टयः स
वीस्तानिष्फलाःकिंचप्रत्यवायस्यहेतवः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन
ब्रह्मन्ब्रह्मविदोवरा तत्कावेदविरुद्धानिवेदमेकसमाश्रय ३
तिपरमेष्ठरवाक्यमनेष्टंश्रुतिवचनेन सर्वरुदिकृत्वा।

१५

अतिरुदयं प्रणिपत्य महेशं श्रुतिमहिमानमवैत्सवैवसिष्ट
 इति अत्र ह्यधिकारिविशेषं प्रतिपादयित्वा दीनां प्रामाण्यं स्पष्ट
 मेवल्लक्षते न चात्र तेन तस्मात्तत्तत्पांचरात्रोक्तेत्यादिभगवद्वचने
 न सर्वात्यतिप्रामाण्यमेवोक्तमिति भूमित्वा धिराधिगम्यादि
 नानास्मिते निःकृतिः श्रुता विन्यंते नास्य तेषां पिष्टतया वधारि
 तस्य शोडित्यस्यैव तस्मात्त्वमित्यत्र युष्मदर्थत्वात् पांचरात्रादीनां
 अधिकारिविशेषविषयतायां प्रामाण्यानां प्रागेवास्माभिरुदाहृ
 तत्वात् अतएव हापि कुर्मार्गेणापीत्युक्ता वेदमार्गातिवर्तिनी।

ते. प्र. मित्युक्ता तस्यो वक्तुर्भवेत् दीक्षा पात्रं शः पापयोनयः इत्युक्त्वा
 धि. पारलोकात्परावृत्तस्य प्रप्रिदोशद्युपमासकाले पात्रं वरायात्र
 २० क्त्वा च स्पष्टमेवेदं विप्रतिषेधाच्चेति सूत्रे स्ममेवायं स्मारयद्भिः
 चार्यैरप्यधिकारविभेदेनैव प्रामाण्यं विभावितं स्यादेतत् एव
 २० मपि तत्रैषु कोधिकारी कोनेति चेत् उच्यते शापाद्वागौतमा
 दीनां पापाद्वा महतो नराः ये गतावेदवास्तत्वे ये वसे कीर्णयो
 निजाः तथि क्रियंते तं शदौ स्त्रीशूद्राश्च यथा यथं तथा हि कौर्म
 वत्तर्दशाध्याये पुरादारुवने पुण्ये मुनयो गृहमेधिनः ईश्वरा। २०

राधनार्थोयपश्चेरुसहस्रशःतेतःकदाचिन्महतीकालयो
गेनउत्तरा अनावृष्टिरतीवोग्रासीद्भूतविनाशिनी साम
त्सर्वेषुनयोगौतमेतपसोविधिं अथाचंतत्तथाविष्टाअ।
शनेप्राणधारणं संतेभ्याप्रददावन्नंस्तेवहृतरंबुधासर्वेव।
भुजिरेविप्रानिर्विशंकेनचेतसा गतेतद्वादेशेवर्षेकल्पात्त
वशंकरी बभूववृष्टिर्महतीययाएवमभूजगत् ततःसर्वेषु
निवराःसमामंत्रपरस्परं महर्षिगौतमंयुगंछामशतिवेगतः
निवारचामासवताकंचिकालंययासखे तपित्तामद्देवशंभु

नं. प्र. छधमितिपंडिताः ततोमायामंयीसृष्टाकृशांगंसर्वपवते
 थि. समीपंप्राययामासुर्गौतमस्यमहात्मनः तौतवीक्ष्यकृपाविष्ट
 ११ कृपाः संरक्षणोत्सुकः गोष्ठेतांवेथयामाससृष्टमात्रसमारसा
 सशोकनाभिसेतनः कार्यकार्यमहाश्रुतेः नपश्यतिस्मसहसा
 तादृशंमुनयोब्रुवन् गोवधेयेद्विजज्ञेष्टयावत्तवशरीरगा भ
 २१ वेनैवैत्रेनभोक्तव्योगच्छामोवयमेवहि तेचदेवमुदिताः संतोदे
 वदारुवनंशुभं जग्मुः शापवशं नीता तपश्चर्तयथापुरा सते।
 धामाययानांतोगोवध्यांगौतमोमुनिः केनापिहृतनात्ताश

११

शाणतेवकोपनः भविष्यधेत्रयीवास्यामहापातकिभिःसमा :
 वभ्रुवस्तेतयाशाणाज्जायमानाःपुनःपुनः सर्वसंगम्यदेवेशंशं
 करंविस्ममयंयं अस्तवनलौकिकैस्तैरुच्छिष्टाश्वसर्वशः दे
 वदेवौमहादेवौभक्तानामार्तिनाशनौ कावावृत्तिमहोयोगौभा
 तात्रस्नातमहेया तदापाश्चस्थितंविस्मंसेप्रेत्यवृषभधनः कि
 मेतेषांनचेत्कार्यंश्राहपुणैषिणामिति ततःसभगवान्विस्मःश
 रणोभक्तवत्सलः गोपतिःश्राहविप्रेन्द्रानालोकप्रणतान्हरिः
 नवेदवासेपुरुषेपुणलेशोपिशंकर सगच्छतिमहादेवधर्मी

ते. प्र.
धि.
२१

वेदादिनिर्वभौ तथापि भक्तवात्सल्यादक्षितव्यामहेश्चर अ
स्माभिः सर्वपदैते गंतो नरकामपि तस्माद्वै वेदवाद्यानोरत्त
णार्थाय पापिनो विमोहना निशास्त्राणि करिष्यावो ह्यध्वज ए
वं संवोधितरुद्रो मायवेन सुरारिणा चकार मोहशास्त्राणिके
शवोपिशिवे रितः कपालं लो गलं वामं भैरवे सर्वपश्चिमं पांच
रात्रं पाशुपतं तथा न्यानि सहस्रशः सृष्ट्वा ता च चतुर्दशैर्द्वौ ऊर्वा
णाः शास्त्रवोदितं पतंतो निरये चोरेव ह्य कल्याण्यनः पुनः जा
यंतो मानुषे लोके क्षीणपुण्यवयास्ततः ईशराशयनव।

२१

लाङ्क्ये सक्तो गतिं वर्तधमप्रमादेन नामथानिष्क
 तिर्हिवः पवमीश्वरविस्मृभ्यो वोदितास्ते महर्षयः आदेशं
 प्रत्यपद्येत शिरसास्तरविद्विषोः वक्तुस्तेन्यानि शास्त्राणि
 तत्र तत्र रताः पुनः शिष्या नद्यापयामास दर्शयित्वा फला
 नित्विति अत्र वध्रष्टानां कथं विद्वति प्राप्तये आगमाः प्रणी
 ता इत्युक्ता तेषां प्रष्टाधिकारिकत्वे भ्रष्टान्यतिप्रामाण्येव।
 स्पष्टमेव एवमपि त्रिशेव नार्थं चतुर्थे वेदेषु परंपरुषार्थमलेभ
 शं इत्येवं विद्यामधीतवानि तादिक्रमेण तत्रोक्तो वेदिकमार्गः

दायिकं ब्रूयादर्शिता

ते. शु. तत्तात्पर्यान्भिज्ञास्तततोभ्राम्यन्तीत्येतावताविमोहनानीत
 थि. किं स्पष्टतन्तैवैतदपरार्कग्रंथमुख्यएव तथास्त्रोदपियत्तैव
 १३ भवत्वेदेहाविंशाध्याये गौतमशापोदर्शितः स्ततउवाच प्रथव
 ह्येमहादेवश्रद्धाभावस्यकारणं मनुष्याणां सरश्रेष्ठाः पृथगत
 २३ श्रद्धयासह पुराकालविपाकेनप्राणिकर्मवशेनच पंचसप्त
 चवर्षाणिनववर्षशतक्रतः अनादृष्टादिजाभूमिर्देभिज्ञाभ
 वदास्तिका तत्सीशैवमहतीविजातासर्वदेहिनां मनुष्या।
 आसमाचाराप्रभवन्नत्रबोद्धव्या हत्वाकेचिन्मनुष्याश्चभक्तवो

ताविमोहिताः हताकेचित्पशून्मोहात्प्रजाकेवनमोहिताः
तरंगोश्चगजान्केचिदुक्तवंतोयथावलं ब्राह्मणाःकेचिदालोच्य
विशिष्टासुनिसत्तमाः गौतमस्याश्रमेषुएष्ययुःसर्वमहत्तमं
गौतमस्यतपोयोगात्पसादाच्छंकरस्यच आश्रमस्तस्यविप्रेन्द्रासु
भित्तंस्तम्भवद्भूषं तेसंभूयसुनिश्रेष्ठंगौतमंप्रणिपत्यच प्रोचुः
क्लेशेनसंयुक्तादिजाःकारुणिकंप्रति वयंक्षत्पीडिताःसर्वभ
गवन्भववल्लभा केवलंकृपयैवास्मान्हरतद्वितेरत इतिवि
ज्ञापितःश्रीमान्महाकारुणिकोत्तमः गौतमःसर्वविप्राणाम्

ते. प्र.
धि.
२४

भयेदत्तवान्मनिः पुत्रभार्यादियुक्तानां विप्राणां गौतमो मुनिः
ददौ धानं धनं वसंतिलं तैलं वगामपि अन्नानि यानि जेतुं नो मि
ष्टानि सकलानि तानि ते षोडशजिना श्रीमान्ददौ कारुणिको तमः
अथि व्याधस्रशस्त्रादिपीडाश्च विविधा हिजाः निवारिता मुनीन्द्रे
ण गौतमेन हि जन्मना श्रौतस्मार्तसमाचारा उपदिष्टा हि जन्म
ना गौतमेन मुनीन्द्रेण मुनीन्द्राः करुणा वलात् एवं विरगते का
ले गौतमस्य हि जन्मनः तपसा केवलं भूमिः सुभिक्षा भवदास्ति
काः ब्राह्मणैश्च तदा सर्वे गौतमेन सुरत्तिनैः विचार्य कार्ये संभू

२४

यस्य देशगमनाय वै गौर्देता गौतमेनेति निर्द्देशः पुरुषाय
मैः कृतो मियाभिषा पस्तमहामोहवशेन तु तद्वाचा मुनि।
भिः प्रीमानो तमो मुनिस्ततमः महाक्रोधेन संयुक्तः शशापत्रा
ह्यणाधमान् गौतम उवाच महादेव महादेव महादेवस्य विग्र
हे महादेवस्य भक्तौ च महादेवस्य नाम्नि च महादेवस्य विक्ता
ने महादेवपरिग्रहे महादेवस्य संस्थाने महादेवस्य कीर्तिषु
महादेवाय दानेन महादेवाश्रये शुवा महादेवस्य संस्पर्शे वि
पुंशे दूतनादिषु रुद्राक्षधारणे रुद्रलिंगस्यैव तत्सर्वजं रुद्रा।

ने. प्र. रुद्रालयद्विहतायां रुद्रयात्रादिकर्मसु यद्यत्र रुद्रसंवेद्यि
 थि. तत्र तत्रापि उर्जने भवेतात्तु न्मुखाय सर्वदा वासनायमा :
 २५ नित्यकर्मघञ्जुष्टानितथाकाष्ठादिवर्जने भवेता. शांतिदो
 २५ तादिविज्ञानसाधनेषु द्विजायमाः भवेता. स्वाध्याये च जपे चै
 व तथा प्रवचनेऽपि च भवेता. नानाविधेषु दर्शनेषु यज्ञेषु विवि
 धेषु च भवेता. कृच्छ्रबोध्यणादौ च तथा मासोपवासके भ
 वेता. वेदभक्तौ तथा स्तौत्रयोगांगेषु यमादिषु भवेता. शु
 तिस्रस्तिपुत्राणोक्तैश्चर्यैषु सकलेषु च भवेता. स्वदारगमने। २५

चैव परदारविवर्जने भवेत्ता. विष्वादिदेवताः सर्वे विशि
ष्टाः शंकरादिति श्रुतिवित्तानसंयत्ता भवेत्ता. शंखचक्रगदा
पद्मवज्रपाशोक्तादिभिः श्रुक्ताः श्रद्धया श्रयं भवेत्ता. नही
नजातिनाम्नाचक्षेण चतथैव च श्रुक्ताः श्रद्धया श्रयं भवेत्ता.
वर्तलाक्षम्यपत्रार्द्धवेददीपादिलिंगता भवेत्ता श्रद्धया सां
ललाटे ब्राह्मणाथमाः पितृमातृसुतभ्रातृभार्याविक्रयिणः
सदा वंधुविक्रयिणस्तद्वत् भवेत्ता. वेदविक्रयिणस्तद्वत्
धर्मविक्रयिणस्तथा धर्मविक्रयिणस्तद्वत् भवेत्ता. सुराविक्र

ते. प्र.
धि.
१६

26

यिणस्तद्वन्मोसविक्रयिणस्तथा मत्स्यविक्रयिणस्तद्वद्
वेता. पांचरात्रिककापालेतथाकालमुखेपिच शाक्तेचदीक्षि
तास्यंभवेता. बौद्धेवार्हमतेचैवतथापाशुपतेपिच शांभवे
दीक्षितास्यंभवेता. पाखंडेष्टुतथामेषु मार्गेषु श्रौतकेषुच
अद्वयादीक्षितास्यंभवेत. पुष्पाकंवंशजाताश्च सर्वेस्त्रीभिः
सहृदिजा मउत्तार्यप्रकोरेण भवेत्तत्राह्यणायमा वद्धनोक्ते
नकित्रस्याद्विवेसंसारमोचके तत्तं चेयिषु सर्वेषु श्रुतिस्मृता
दिकेषुच पुष्पाकंवंशजातानां मुष्माकंचतथैवच अह्यभावः

१६

सदैवास्तु शापस्तीव्रः कृतो मया स्तुत उवाच एवं मुनीन्द्रेण
कृते वशापे हि जायमाश्चापितदात्तदेव तथा भवेत्स्तुतुलजा
असर्वे स्वभावजोऽस्य मुनेः प्रभावः अहं भावस्तेन जातो न।
राणां साक्षादुद्रेतस्य धर्मविविधाः तस्माद्विद्वंस्तुतिना शाय
साक्षादुद्रेतं नित्यं पूजयेच्छ्रद्धयैव विपुंश्च मुहूर्तमास्तिकोपमाः
समाचरेन्नित्यमन्तं हितस्तथा विशेषतः शंकरवेदने रतो भवेत्
शेषं कथितं मया न च श्रुत्वा यः तथा पराशरो यपुराणोत्तरी
येषां ये ब्रह्मशापो दर्शितः रुद्रादिकामविज्ञाय ब्रह्मनारा।

ते. अ. यणौपुरा ग्रहं ब्रह्म तद्देवेति विभ्रं ता ऊरुतारं क्रोथेन म
 धि. हतापुक्तो ब्रह्मा सर्वजगत्पतिः शशाप विसृज्य गर्भस्यो भवेत्वा
 १७ ति विमोहितः तद्भक्ता ब्राह्मणाः साक्षाद्विपुं दे भस्मयंतु ते भवे
 27 त्वितं सुखानितं वेदसिद्धे विमुक्तिदे विष्णुले च तस्मै च वेण
 पत्रोपमे तथा पुंशं तरे रत्नानितं भवेत्पुस्तं त्रिकादिजाः प्रा
 युयैः शंखचक्राद्यैः स्वदीयै रंकितादिजाः अश्रितैर्महामोहा
 इवे पुष्पां मयै र्दयोः वेदसिद्धे न मार्गेणा त्वदीयाराधने दिजाः
 तद्भक्ता मोहितानितं भवेत्पुः परिमोहिताः त्वदीयेषां चराचरेव

१७

तंत्रे भागवते तथा दीक्षिताश्चिजानितं भवेयुर्निर्भयाहरे
 श्रौतस्मार्तसमाचारे सद्यो मुक्तिकरेषु तद्भक्ताविशुद्धानितं
 भवेयुः परिमोहिता तदीयेषां च तत्रेव तंत्रे भागवते तथा दी
 क्षिताश्चिजानितं भवेयुर्निर्भयाहरे श्रौतस्मार्तसमाचारे सद्यो
 मुक्तिकरेषु तद्भक्ताविशुद्धानितं भवेयुः परिमोहिताः इति
 दधीचिशापो दर्शितः सौरपुराणे सप्तमेऽध्याये एते च ब्राह्मणाः :
 सर्वे ये हि धेति महेश्वरं भवं तवेदवास्यास्ते तमो पदतचेतसः
 पाखंडावारनिरताः सर्वे निरयगामिनः कलौ पुगेतसं प्राप्ते द।

ते.प्र.
धि.
१८

28

दिशःशूद्रयाचकाः सर्वस्मादधिकोरुद्रापशुपाशविमोचकः
पराश्रवोसुशुभाकंमाभूत्पारत्रिकागतिरित्यादिना तथाकौ
र्मसप्तविंशोऽध्याये तिष्ठेमायामश्रयोचवयंचैवतपस्थितं सा
थयंतिनरानितं तमसायाऊलीकृताः १ स्वपक्रम यतयश्च
भविष्यंतिशतशोयसहस्रशः नाशयंतिस्थीतानिनाथिगः
छेतिवानच गायेतिलौकिकैर्गानैर्देवतानिनराधिप वासयो
शुपताचारास्तथावैषांचरात्रिकाः भविष्यंतिकलौतस्मिन्वा
ह्यणाःसत्रियास्तथा ज्ञानकर्मण्यपरतेलोकेनिश्चियतांगते

१८

कीटमृषकसर्पाश्च यमैरिष्यन्ति मानवान् ऊर्वन्ति चावताराणि
 ब्राह्मणानां कृतेषु चो दधी विशापनिर्देग्याः पुरादत्ताधेरेद्विजा :
 निन्दन्ति च महादेवं तमसा विष्टवेतसः दृष्ट्वा सर्वैरिष्यन्ति क
 लौ तस्मिन् युगांति मे येवान्ने शापनिर्देग्या गौतमस्य महात्मनः
 सर्वे ते च भविष्यन्ति ब्राह्मणाद्याः सजातिषु विनन्दन्ति महादेवं
 ब्राह्मणान् सखादिनां वेदवाक्यव्रताचाराङ्गवाचारादृष्ट्या श्रमाः
 मोहयन्ति जनान् सर्वान् दर्शयित्वा फलानि त तमसा विष्टमनसो
 वैशालव्रतिकाथमाशति तथा पापविशेषस्यापि तेऽत्र मार्गप्रवे

ते.ग्र.
धि.
२६

29

शप्रयोजकत्वेपाराशरेणपकादशाध्यायेदर्शितं शंखचक्रग
दापमवज्रपाशंक्रशंदिभिः अंकितस्रभविष्यंतिमनुष्याःपा
पकर्मिणः तज्जेतिथर्मवेदोक्तंनयास्यतिपुराणं वेदंगा।
निचमोहेनमनुष्याःपापकर्मिणः पांचरात्रेवकापालेपाखंडे
ष्वपरेषुव दीक्षितास्रभविष्यंतिमनुष्याःपापकर्मिणः इतिस्तो
वपुराणे अतिश्रष्टःश्रुतिश्रोताप्रायश्चित्तेभयंगतः क्रमेणश्रु
तिसिद्ध्यर्थमनुष्यस्तत्रमाश्रयेत् यत्तुशास्त्रेपुराणोच्यतेऽनेन
राणांतिकं प्रायश्चित्तमनुष्याणांमपिष्टानांसदाकृणं भयंउ

२६

वैलचित्तानां मरणं जायते भुवं तेषामेवानिरक्षार्थं खलु हे
तं त्रयमुक्तावानिति तथा तत्रैव पांचरात्रं भागवतं तत्रैवैखान
साभिधं वेदप्रष्टान् समुद्दिष्य कामलापतिरुक्तवानिति सु
क्तिखंडे च तथैव ध्यायेत् अतस्तत्खलितानां हि हि जानां वेदमार्ग
तः पांचरात्रादयो मार्गाः कालेनैवोपकारकशक्तिं पांचरात्रा
दीनां न श्रुतिपुराणसामं किंतु एतितादीनां तेषां वाचुष्टाप
कत्वे कालविलंबेन कथंचिदुपकारकत्वं वेति तस्मिन्नेव ।
अथ ह के मायवः यत्तवैभवखंडे पंचचत्वारिंशो ध्यायेत् प्राग

नं. ३०. मातृपक्रम अधिकारिविशेषेण क्रमेणैव तत्सु कये प्रावर्तते
 थि. तदु निश्रेष्ठाः सत्यमेव मयोदितं तत्तमं त्रेषु ये मन्त्रा दीक्षिता
 ३०. मुनिमतमा सौशस्त्रैरेव संग्राह्यः सर्वथानैव वैदिके रिति त
 यास्तु तसंदिता यामेव चरमेध्याये अथपरिशिवभक्तासहि
 तानंदपूर्णपरशिवमनुभूय स्वात्मरूपेण सूतः मुनिगणम
 बलोकप्रादुसात्ताहुणादिर्जनपददितरूपे वैदितव्यं च।
 किंचित् श्रुतिरपि मनुजानां दर्शयार्थमेव भाषे परगुरुखिले
 शः प्राह तं त्रेषु तदहत् श्रुतिपथगलितानां वर्णयार्थमृच्छणाभिः ३०

श्रुतिपथनिरतानां नैव तत्सैव नीयं श्रुतिपथनिरतानां मा
 श्रमायदुक्ताः परगुरुखिलेष्टास्वददाहाश्रमांश्च श्रुतिपथ
 गलितानां माचुषाणां तत्तेन्द्ररिपिमुनिमुखाः श्रुतं त्रेस
 कीये विधिरपि मनुजानामादवर्णाश्रमांश्च श्रुतिपथगलि
 तानामेव त्रेसकीये श्रुतिपथनिरतानां तेन संसेवनीयाः शु
 तिपथसममार्गे नैव सत्यं मयोक्तं हरहरिविधिरजाकीर्ति
 ता सर्वतंत्रे श्रुतिपथनिरतानां यदुक्ता तस्यैव श्रुतिपथग
 लितानामेव तत्रोक्तस्यैव श्रुतिपथनिरतानां सर्ववेदोदितैव

ते. प्र.
धि.
३१

श्रुतिपथगलितानोसर्वतंत्रेषुलिंगेप्रथितमखिलतःखधेस
कंतत्रतत्र श्रुतिपथनिरतानोतत्सदानैवधार्यश्रुतिरपिमनु
जानामाहलिंगेविशुद्धे शिवागमोक्ताश्रमनिष्ठमानवसिद्धे
इलिंगेत्तसदैवधारयेत् तदुक्तमंत्रेणाललाटमध्यमेमहादे
एवमितेनभस्मना विस्वागमोक्ताश्रमनिष्ठमानवस्तथैव
पुंड्रान्तरमूर्द्धरूपकं त्रिशूलरूपेचतुरस्रमेववाट्टदाललाटेत
सदैवधारयेत् ब्रह्मागमोक्ताश्रमनिष्ठमानवोललाटमध्येषिव
वर्तलाकृतिं तदुक्तमंत्रेणसितेनभस्मनाट्टदायवावेदवृत्तसथा ३१

रयेत् प्रसृत्यपत्रं सट्टशं हरिचंदनेन मध्ये ललाटमतिशोभ
 नमादेरण बुद्धागमे मुनिवरायदिसंस्कृतः स्यान्नरद्वारिणा स
 ततमेव तथारयेत्सः कूर्हपुंउत्रयं नित्यं थारयेद्भस्मना मृदा ल
 लाटेर्द्वागमे निष्ठुं दनेनाथवानरः सितेन भस्मना सम्यक्त्रि
 पुंउत्स्य च थारणं सर्वागमेषु निष्ठानां तत्तन्मंत्रेण शोभनं शिवा
 गमेषु निष्ठानां थार्यतिर्यक्त्रिपुंउत्सं एकमेव सदा भूत्या नैव
 पुंउत्तरे विना वेदमार्गेक निष्ठानां वेदोक्ते नैव वर्त्मना ललाटे
 भस्मनातिर्यक्त्रिपुंउत्थार्यमेव हि ललाटे भस्मनातिर्यक्त्रिपुं

ते. यु.
थि.
११

३२
इत्यतः धारणं विना पुंश्रुतं मोक्षद्वारयन्यतति हि जः वि
स्वागमादितं तेषु दीक्षितानां विधीयते शंखचक्रगदासैवैरं
कनैना न्यदेहिनां दीक्षितानां ततं तेषु नराणामेकनंदिनाः
उपकारकमेवोक्तं क्रमेण मुनिपुंगवाः पुंश्रुतं तेषु
धारणं दीक्षितस्यत उपकारकमेवोक्तं क्रमेण मुनिपुंगवाः
पुंश्रुतं तेषु धारणं दीक्षितस्यत उपकारकमेवोक्तं क्र।
मेण मुनिपुंगवाः वेदमार्गैकनिष्ठास्तमोहेनाप्यंकितो य।
रिपतयेवन संदेहस्तथा पुंश्रुतं तदापि नो कनं विशदक्यो

११

हेदपंथानमाश्रितः पुंशंतरध्रमादापिललाटेनैवधारयेत्
तंत्रोक्तेन प्रकारेण देवताया प्रतिष्ठिताः सापि वेद्यासु सेव्या च ए
जनीया च वैदिकैः शुद्धमेव हि सर्वत्र देवता रूपमास्तिकाः तत्र
तंत्रोक्त ए जात तंत्र निष्ठस्य केवलं तंत्रेषु दीक्षितो मर्त्यो वैदिकेन
सुशेत्सदा वैदिकश्चापि तंत्रेषु दाक्षितेन सुशेत्सदा राजा तत्र
वैदिकान्सर्वोक्तां त्रिकानखिलानपि असंकीर्णतया नित्यं स्या
पयेन्मतिमतमाश्वादि तथा पुंशंतरादपीति स्मृतिविरु
द्धेण पञ्चाद्याकारतिलकादित्यर्थः अतएव वासिष्ठलैंगेन।

ते. प्र. दमेधाये अश्रौमृद्देपुंशदिललाटेशद्वयासह धारयिष्यं
 थि. तिमोहेनयुगांतेसमुपस्थितश्चिष्णो कश्चाश्रौमिति विशेषतं
 ३३ पाराशरत्तृतीयाध्यायेऽपि त्रिभूलेवतरस्त्रेचवेणपत्रोपमेत
 था पुंशंतरेरनानितंभवेयुस्तं त्रिकादिनाः शतिशापपरिष्ठा
 केविष्णुलक्ष्म्यायुक्तं अथथापुंशंतरक्ष्यनेनगतायेस्यात्
 ब्रह्मांडपराणेपिसप्तषट्पंचभिः पुंशं मध्यमं त्रिविधं स्रतं
 दशांगुलप्रमाणंततमोत्तममुच्यते तवांगुलमध्यमं स्याद
 षोडशंगुलमतः परं चतस्रिद्यंगुलैः पुंशं कनिष्ठं त्रिविधं भवेत्

३३

इत्यत्र हि संयुक्ताज्ञाने धार्यमिति प्रतीयते अतएव ब्रह्मपुराणे
 योगोदानेन तपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणं भस्मीभवतितप्त
 र्वं ऊर्ध्वं पुंश्च विना कृते ऊर्ध्वं पुंश्च सदा कुर्यात्त्रिपुंश्च भस्मना सदा
 इत्युक्तं पारिजाते ऊर्ध्वं पुंश्च शिवस्यैव च कुर्विष्ये श्रवावुधाश।
 त्ति तत्रैव त्रिपुंश्च विनायेन विप्रेण यदनुष्ठितं न तद्व्यानेन त
 ज्ञानेन तद्व्यानेन जपो न स श्रमादि ऊर्ध्वं पुंश्च त्रिपुंश्च योः समुच्चित।
 योरेकैकस्य वाधारणं कर्तव्यमिति त्रिकोटिको विकल्पः सच ऊ
 लावारदिना व्यवस्थित इति ब्रह्मपुराणादौ स्पष्टं प्रकृतमनुसरामः ।

ते. ३५. श्रुत्यंशुतिप्रश्नानामागमेष्टयिकारः सिद्धः तथा संकरजाताना।
 थि. मण्यधिकारः कौर्महाविंशेष्टायेदर्शितः अष्टांशोः सात्वतो नाम
 ३५ विसृज्य भक्तः प्रतापवान् महात्मा दाननिरतो यत्तुर्वेदविदो वरः स
 नारदस्य वचनाद्वा स देवार्चने रतः शास्त्रं प्रवर्तयामास ऊं उगोला
 दिभिः श्रितं तस्य नाम्ना त्वत्विद्यान्ते सान्त्वन्ते वेदविदो वरः प्रवर्तते
 महाशास्त्रं ऊं इतीति नो हितावदमिति स्त्रीश्रुत्याधिकारो भागवते
 दशमस्कन्धे दर्शितं तेनोक्तं सात्वतं तं त्रैयज्ञात्मा मुक्तिभागभवेत् य
 त्स्त्रीश्रुद्दशानां संस्कारो वै सवः स्मृतः इति हेमाद्रौ प्रायश्चित्तम्।

३५

कोडेपद्यपराणवचनमुदाहृतं पृष्ठपराणमहावाहोर्लिंगचक्रा
दिधारिणं शूद्रधर्मरतानां हितेषां नास्ति पुनर्भवः विप्रस्यैतद्वि
गर्ह्यतात्प्रायश्चित्तमुदाहरितमिति अत्र शूद्रधर्मरतानामित्यनेन
केंद्रगोलकयोरप्यधिकारो लभ्यते शूद्राणां हि सधर्मीणः सर्वे
प्रधेसजाः स्मृता इति स्मृतातेषां शूद्रधर्मीति देशात् शूद्राणीत
तद्धर्मरतत्वे स्पष्टमेव किंच स्वधर्मत्वागेन शूद्रधर्मरतानां हि ना
नामपि पतितानामनेनाधिकारः विप्रस्येति स्वधर्मस्य स्येति भा
वः इतरस्य सर्वार्थेनाधिकारलाभात् ब्रह्मपराणोदशमेऽध्याये

ते. ३५. तत्र मुद्रांशे तज्जाय हरिणा निर्मिता पुरा भूदेवस्तममुद्रांतचिह्ने
 थि. कृत्वा विमूढयोः इदं जन्म निष्पदः स्यात्प्रेतपञ्चावभविष्यति रति
 ३५ ३५ आचलायनस्तौषष्ठेऽप्याये शिवकेशवयोश्चिह्नं वक्रशूलादि
 कंहिजः नधारयेन्मतिमानवैदिकेवर्त्मनि स्थितः तत्कावैदि
 ककर्मणि नास्तिकानां नटनर्तकाः तेषां रयेति चिह्नानि शिवयो
 र्भिन्नबुद्धयः वेदास्तरविहीनानां नास्तिकानां हि जन्मवो विदि।
 तेषां रणेनितं चिह्नानां केशवेशयोः तेषां भिन्नथियों किंचित्
 गमर्थे शिवः पुरा कृपया तच्च कोरेह पुराणेष्टदितं च नदिति किं ३५

चिदितितेनमिदमर्थः ३हेतिस्मृतिश्चित्तमर्थः चकारोभिन्नक्रमः
पुराणेषुचेतियोऽयः अतएवस्मृतिपुराणयोरपिक्वचित्तेनस
मानविषयत्वे पाराशरपुराणेदशमेध्यायेस्मृतीकृतं वेदमूलत
यानित्यं प्रवृत्ता अपि सत्तम कविकदाचित्समर्तारंस्मृतिार्थं च भुवं
तिवै क्वचित्तेनानुरोधेनथर्मपौराणिका अपि वदंति तादृशोऽशक्त
ग्राह्यत्वं न आवर्ज्ये विना पुराणार्थमशास्त्रे च सोऽशः स्मृत्या विरुध्यत स
तेनार्थसविज्ञेयः समासेन मनीषिभिरिति स्मृतादेपि तेन आवर्ज्ये नो
नेव पुराणानि च कानिचित् साक्षाद्देवविरुद्धार्थं प्रवदंति क्वचि

ते. अ.
थि.
२६

३६ त् अधिकारि विभेदेन नैव वेदपरं प्रतीति अधिकारीति प्रष्टु
धिकारीत्यर्थः अतएव वैदिकाद्यतितममुद्रादेर्निषेधकं त
द्वारणोप्रायश्चित्तं विधायकं प्रायश्चित्ताननुष्ठापेनेन रकारिवो
धकं वचनसहस्रं तत्र तत्रोपलभ्यात् दिश्रात्रे तदर्थं यामः दृष्ट
न्नारदीयो च तदर्थे ध्याये यस्तु संतम्रवक्रारिलिंगविद्वत्तुर्नरः
स सर्वयातनाभोगी वशालः कोटिजन्मसु यद्विजेतमशोखारि
वक्रांकिततनुं रूपं संभाव्यौ रवे यो नियावदिंशश्च तदर्थं वक्रां
किततनुं र्यत्र तत्र कोपिन संवसेत् यदि तिष्ठेन्महापापी सहस्र

२६

ब्रह्मसम्भवेत् गंगास्नानरतो वापि अथ मेधरतोऽपि वा चक्रां कि
 ततनुं स्पृष्ट्वा रौरवे युगमश्नुते चक्रां किततनुं दृष्ट्वा पश्येत्सूर्येन
 पत्ररः जनेश पौरुषे सक्तं अमया रौरवे ब्रजेत् लिंगां किततनुं
 स्पृष्ट्वा पश्येत्सूर्येन रेश्वर जपेद्दाशत रुद्रीये अमया रौरवे ब्रजेत्
 ब्राह्मणस्य तनुर्ज्ञेया सर्वभूतसमाश्रया सा चेत्संतापिता राजन्
 किं वक्ष्यामि तदेन सः चक्रां किततनुं वापि राजन् लिंगां कितोऽपि
 वा नाथिकारी परिज्ञेयः श्रौतस्मार्तेषु कर्मसु यत्तु वै भवत्वेऽप
 कचत्वारिंशोऽध्याये पाशां कृशमदादंशं खचक्रादिभिर्हिजाः ॐ

ते. अ.

थि.

३७

कने विदेहे संतः पातकं प्राद्वृत्तिकाः हेमाद्रौ प्रायश्चित्तकांडे
वायुपुराणे ब्राह्मणायदिमोहेन तापयेद्विमुद्रिया न कर्मो
भवेदत्र सचोपाखंडसंज्ञिका लिंगपुराणे शंखचक्रतापयित्वा
यत्र देहे प्रदह्यते सजीवक्राणपस्यामः सर्वधर्मवहिकृतः आदि
तपुराणे वेदेषु यज्ञभागेषु यस्यानास्पृशिका रिता सतापयि
त्वा चक्रादीन्धारयेत्स भुजद्वये ब्राह्मणायदिमोहेन धारयेत्त।
समुद्रिका तस्य दर्शनमात्रेण च सूर्यावलोकने वद्विपुरा
णे सर्वजस्य तनुर्दग्धा शंखचक्रादिभिः पृथक् न तस्य निष्क

३७

तिर्हृष्टास्त्रानदानजपादिभिः तस्य निष्कृतिरुत्तमापराश।
र्येण भाषिता केशाद्येवायसिताथ पुनः कर्म समाचरेत् गर्भ
शेलात्समुद्भूतगर्भादानादिपूर्वकं षष्ठाहृतैव कृत्वा णां प्रा
यश्चित्तमुदीरितं कौर्म अज्ञातासुखजेभ्यस्तुद्रादयेभ्यश्चा
दगात् सुवर्णमात्रसंग्राही प्राजापत्यं समाचरेत् मानवो यपरा
णोदत्तदेशे भ्याये आयुयैः शंखचक्राद्यैर्नदहेचकदाचनेति
पाशशरपराणोसप्तमे भ्याये नदाहये द्विजेष्वेष्टेनदहे चक्रपूर्व
कैः प्रकितोयः स्वदेशाच्च राजा शीघ्रं विवासयेत् अतीव पतिता

ते. अ. नो हि श्रमपदाद्यं कने नृणां विधीयते न शुद्धानामतः शुद्धे न वा
 धि. कयेत् अप्यापने वा ध्ययने श्रोतस्मार्तेषु कर्मसु संभाषणे च
 १८ संवेधेनाधिकारी हिलां छितः प्रयोगपारिजात एष्वी चंद्रो
 दयादिनिवेधेषु विस्मृता तातपहारीतादिवचना सुदाहृता
 38 नि तद्यथा विस्मः शंखचक्राद्यं कने वगीत नृत्पादिकं तथा ए
 कजाते श्यंथर्मो न जातस्या हि जन्मनः यथा श्मशानं नैकाष्ट
 मन्तर्है सर्वकर्मसु तथा चक्रां कितो विप्रः सर्वकर्मसु गहितः
 चक्रं मृदातनौ यस्तु क्रूर्यान्न प्रायसेवना स मूद्रवद्वहिः कार्यः १८

सर्वस्मादिजकर्मणा शातातपः प्रंगेषुनांकयेद्विशोदेवता
 पुथलोच्चनैः प्रंकयेद्यदिवामोहासततेवनसंशयः हरीत :
 रागसंदग्धगात्राणां न स्यात्पारत्रिकं शुभं बौद्धायनः नांकना
 यदहेदहेदहेदहेद्वेत्तामकारतः नाथि कुर्वति दग्धो गौतमस्मार्ते
 शुक्रमस्र यमः नांकनायदहेद्वात्रेदेवतापुथलोच्चनैः दह
 नाहोखनादिप्रः पाति ते याति तत्सणात् पापशरमायवीये ।
 वक्रांकिततत्रुर्यस्तमदाकास्मायसेनवा सप्रद्वद्वहिः कार्यः
 सर्वस्मादिजकर्मणा तदये निर्गलितोर्यः प्रष्टादीनामेवागमो

ते. अ. कृदासायामधिकारः तन्मसुद्रं विधिप्रशंसादिकमपितदि
थि. सयं दिषेथास्तु वैदिकविषया इति यत्र तं नृसिंहपरिचर्यो
३४ यो शिवानिगो कितवृषवदनान्पाथीनतायेतमवचनारिथा
रयेत् तत्र प्रुतयः ये द्वैसुस्तोकमौलेयमीनवृतिष्टमानो
प्रिनावक्रेयोप्रिनावक्रेयोप्रिर्वैसहस्रारः सहस्रारोनेमिनो
मनातमननः सायुसं सलोकतामाप्नोतीति चक्रं विभर्तिवपु
साभितमं वलं देवानाममृतं हि विष्णोः सपतिना केडरिता वि
ष्टयदिशंति यद्यनयो वीतरगा इति कृकारिणिष्टे अतमननं

तदामो प्रपुते पृता सरदहेतस्तत्समाशतेति यन्तः सप्रतेवि
सोऽब्रवक्रे प्रतमे नन्मो भोयिं तर्त्तवे वर्षणीशः मूलेवाहोर्द
धातमे पुराणालिङ्गान्गेतमाधुधान्यर्पयेत इति वायुपुराणे
अग्निनैव त्वसंतमं चक्रमादाय वै सवः धारयेत् सर्ववर्णानो हरि सा
लोका सिद्धय इति ब्रह्मांडे कृत्वा धातुमयी मुद्रा तापयित्वा सको
तने चक्रादिविद्धितो भूय धारयेद्दैत्यवो नर इति नारदीय पंचरा
त्रे हृदयारत्नषट्कोणं वलयं त्रयं संयुतं हरेः सदृशं ते तमं धा
रयेत् तद्विवर्तण इति नचैतत्सर्वं ब्राह्मणेन विषयमिति शंका

ते. अ.
धि.
ध.

नीये सौपर्णे तमचक्रादियारणे प्रकृताप्रशयिकारिणे ब्रूहीति
गरुडे नष्टो भगवानाह गरुत्मत्रविशेषेण सर्ववर्णे सयं वि।
धिः विप्रो वायदिवास्तत्रैवैशः शूद्रस्तथैव च अन्ये संकरजाताश्च
चक्रां काममवलम्बाः श्रुति तथापरिशिष्टे तमचक्रादिप्रकृत्य दे
वासो यत्र वित्ततेन वाङ्मनासु दर्शनेन व्रतताः स्वर्गमायन् देजा
कितामनवे लोवत्सहिं वित्ततेन वाङ्मनासु ददंतीति तन्मेव प्र
कृतपाद्ये उपवीतादिवद्वार्याः शंखचक्रादयस्तथा वाङ्मना
स्य विशेषेण वै सवस्य विशेषतश्च श्रुतिस्मृतौ वाङ्मनाधिक

५०

रत्नावगमात् अथारणे निषेधश्च निंदार्थवादगमो नारदीये
 श्रीकृष्णशंका कविहीनगात्रः श्मशानतल्पः पुरुषो यनारी दृ
 ष्टानरंतेन्दपते सवासाः स्नात्वा समर्च्य हरिमंगलितमिति पा
 ष्मे तमवक्रांकितं दृष्ट्वा ये निंदेति नरायमाः अवलोक्य मुखेने
 षां प्रादितमवलोकयेत् अग्निपुराणे दशरथेन सप्तक रादि
 बुद्ध्यादिद्वेषवणेन दासया जलकमंशुत्वमादाय अवदत्तारात्ता
 तसिन्धेः पानीये अर्पमाणो अदृष्टवणविजं वितं किं नवदसि
 रे अवणेति सद्युगमभिभाषमाणे यातनाये नरतिजनके वंश

ते. प्र. लोहेदशरथो ब्रह्मदेता अवणस्तलोकांतरे मिलिषतीति
 थि. कालाहिगरत्नलितं राजवचनमाकर्णसोरस्तारमुद्यैर्विल
 धा. षमूहो मनुभूय विरात्प्रबुध्य दीर्घमुख्यस्य अवणपिशासजा
 समुक्तां शिलाबुद्धिः कृता किंवा प्रतिमायां हेर्मया किंमया
 पश्चिदृष्टस्य विस्मयभक्तस्य कर्हिचित् तन्मुद्रां कितरे हस्यवेत
 ५। स्नानादरः कृतः येन कर्मविपाकेन पुत्रशोको ममेदशरति
 प्रतो निशंकं चक्रादीनि धारयेत् ॐ संसौ पौर्ण प्रसुचिर्वाणना
 वारः सर्वथर्मवहिः कृतः प्रतमशोखचक्राभ्यामेकितः पंक्तिपा

५।

भावत इति धारणानिषेधवचनानित्यश्रुतिस्मृतिसिद्धासु
णार्थकाद्यादिप्रलिरितानि न पश्याम उर्जनस्मार्तलिरि
तानित्यपतिव्रतायानकरोति जारेतां व्याधयो निंनियते विज
ह्यादिस्मादिवत्प्रमत्तभाषितानीत्युपेक्षणीयानि यत्तत्र सगी
तायां वचने वज्रचक्रगदादीनि निजंगेषु हि ज्ञेयमाः नित्यं
धारयिष्यंति पाखंडोपहृताः कलाविति तद्वज्रसमभिव्याह
तचक्रादिविषयमिति मंतव्यः एवमेतेष्वपि समूलेषु विषय
व्यवस्था कल्पनाया अशक्या यो तदवस्थायां समूलत्वे च दृष्टे

ते. अ.
धि.
धर

उदिता बुदित होम है सवा वै सव भेदेन व्यवस्थिता विकल्प आ
श्रयणीया सर्वथा वै सवानाम सा वरण कंच कादिधारणे ये तत्र
गदा हस्त निषिद्ध तेन तत्करणे प्रायश्चित्तं कर्तव्यमिति बुवते तैर प्रा
प्तमीमांसात्तर मवीगं धैरुं हिणो सुं डन सनिषिद्ध तेन दीक्षा ग केश
पम शुवपन कंणे पर्वदम भयार्थे राज देह व्रत देह पुरः सरंगो मयोप
लिप्त शरीरैर्गलञ्जोर विह्वरैश्च तस्य ये देह वसति ता प्रायश्चित्तं दृष्ट
व्यं अतः कस्याश्चिन्निजपतिसेवा शुक्तिव्यविपणिसरणौ दर्पणपाणे
ऊं ऊम सिंह आदि निर्माण वद्रमारमणो भजन प्रपदाय धनिय नापदाय

धर

यकर्मकौशलैकजीविनां प्रवलोकनमपि दीयसे नरकपातायेति
तत्संभाषणं प्रसंगत उपरम्यत इति अत्रेदेवक्तव्यं यउक्तेष्टवदिति
तत्तथैव श्रुतिस्मृतितात्पर्यान्भिन्नस्य पशुकल्पत्वात् न हित उदा
हृतैर्वचनैस्तु दिष्टं सिध्यति तथा हि यतावद्यो ह वा शतिवचनमुदा
हृतं तच्छतपथश्रुतिस्त्वमिति रामार्चनचंद्रिकाकारादीनां तदीया
नां संमते न वतच्छतपथब्राह्मण उपलभ्यते किंच नेह विधिः श्रूया
ते अपि वपतितादिविषयकमेवेदं प्रागुदाहृतस्मृत्यादिवलात् न
वस्मृश्रुतेः संकोचो नुपपन्न इति वाच्यं विशेषविषयिणा स्मृत्या

ते.ग्र.
धि.
पर

सामान्यश्रुतेः संकोचस्य सर्वसंमतत्वात् अतथापतितस्याप्य
ग्रिहोत्रप्रसंगात् कलावपिनरमेधाद्यमेधादेः प्रसंगाच्च तत्र।
यदिपतितानां कर्मानधिकारबोधकस्य तानरमेधाद्यमेधका
वित्तिकलिनिषिद्धपरिगणनस्य तावदग्रिहोत्राद्यमेधादिश्रुती
नां संकोच इति सूत्रे तर्हि प्रज्ञतेपितृत्वं एतेन चर्कविनतीदिचउ
दाहृतवचनमपि गतायां यदपुनस्तत्परिशिष्टे इति तत्र नेदं परि
शिष्टे किंतु सप्तमाष्टके पठ्यत इति तावदैदिकेभ्यो गृहाण किंचना
स्य तदति मनोर्यं संभवति इदं हित उपजीव्यैर्माथैरित्येव्याख्याते

पर

पवित्रं ते विनतं ब्रह्मण्यते प्रभुर्गात्राणि पर्येषि विद्यतः अतम
तन्नेति कर्मः ब्रह्मणः वेदस्य चतुर्मुखस्य ब्रह्मण्यते कीप
ते रत्नकेति विस्मये बोधने प्रभुस्त्वं विद्यतो विद्येष्टो गात्राणि पर्येषि
अंतर्यामितया व्याप्नोषि तादृशस्य ते तस्य वित्रं सुदर्शने अर्थात्नेने
तिलभ्यते अतम तन्मयं संस्कृतशरीरः आमः अदृश्यपापः तद्ब्रह्म
नाश्रुते श्रुतासः पक्षाः बह्वन्तरदाह नमं किं वदेत पव तत्समा
शतपवित्रं चरणं चक्रे लोकद्वारं सुदर्शने पर्यायवाचका स्येते चक्र
स्य परमात्मन इति वचनादिति न चैतद्व्याख्यानं प्रामाणिकं तस्मि

ते. प्र.
थि.
धध

स्तदीचीनदर्शपवित्रं चित्तं न्वेति पवित्रं ते विततं ब्रह्मण्यसात
तिचित्तम्यमानमभिमेत्रयते यजमान इत्यापस्त्रं वसूत्रेण उद्गात
भिर्दोणकलशे वित्तम्यमानस्य पवित्रस्यानुमेत्रोपतन्मेत्रविनि
योगात् तथा च हे ब्रह्मण्यसाते सोम ते त्वभ्येत्यचनार्थमिदं दशा
पवित्रं विततमित्यर्थो भाष्यादि संमतः यदित्यथा कथं विदत्त
गर्थं संभवमात्रेण त्वस्य सितर्हि लिंगधारणादिकमपि किमिति
न ऊर्याः पाशुपतागमोपदेहो न हि के विद्या च सते तथा हि ब्र
ह्मेति लिंगमाख्याते ब्रह्मण्यसातिरीश्वरः पवित्रं तद्विद्विख्याते तत्स

धध

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

ते. अ.
धि.
४१

तेन शस्यः वदन्तो लिंगे धारयेत्तत्प्रादि अपि च सोमस्य धारापव
तत्प्राप्तकमात् शौचं तोस्यते तव शस्यतत्प्रादृशनात्पवमानसोमो
देवतेत्यतः क्रमणिकावचनात्स्वीकापस्तेव सूत्रात् शौचं वैस्मवो
कौट्यावप्यथा च संगतावेद उच्छेत्तलत्वे तत्तत्प्रादृशनिषेधपरैवे
यं शुतिरिष्टाणां तथाहि हे ब्रह्मणस्पते ब्राह्मणे तमहे ब्राह्मणे
तेव त्वनोक्तं पतितान्प्रति निषेधो नास्तीति सूचयितुं त्वं प्रभुसम
र्थोमि अनया परप्ररोचनयापि नात्र प्रवर्तितव्यमिति सूचयित्वा
फलानि त्वितिकौर्मवत्तर्दशाध्यायस्य वचनेन प्ररोचनयापि।

४१

पांचरात्रे प्रवर्तयन्तीत्युक्ते विद्यतो गात्राणिकरचरणादिसर्वंगा
 निविस्तीर्णोपवित्रे च यथा भवति तथाधारयसि पावित्र्यं च याव
 तीर्त्यै देवता इत्यादि श्रुत्यन्तरसंबादि ततश्च पांचरात्रादौ तयानत्र
 वेष्टयामि ता शयेनाह आप आय विस्वेत मात नूर्ये न सः आमोपक्ते
 तः करण इत्यादि न केवलं तस्यो गानामिष्टाभावमात्रे किंच निष्टम
 प्यस्तीत्याह श्रुता स स्तम सुद्रो वहेतः तत्प्राह्यात्तद्वृत्ते पाके अ
 र्याङ्गं भीषाकादिरूपं प्राशत प्रासुवंतीति तम सुद्रो निषेधकः।
 स्मृतिवचनजातं वात्रोपष्टेभर्कं सति वात्रमेव वर्णाः तद्यथा ३

ते. अ.
धि.
४६

मेयेनावद्वि. परस्परंतिनव्रासणा सोनसुतेकरासः तपतेवाच
मभिपद्यपापयाशिरीस्तं तन्वते अप्रजस्तयः यपतेदृशमाना :
अर्वाभावेकर्मकांउरूपपरः शब्दोनिपातः परः परंउपनिषद्वा
गंवनचरेतिनपरिशीलयंति अतएवव्रासणा सोन ब्रह्मविदो न
ब्रह्मशब्दात्रदधाति तद्देहेत्यण सुतेअतिश्रुते सोमेकरः अधिकसो
येषां तथाभूता अपि न तपतेकांउद्वयपरिश्रष्टाः वाचेवागिंद्रि
येअतिपद्यापिपापयापायेनसुपांसुलुगितित्पादिनायादेशः
शिरीः वेधकांविनवेधनेश्रौणादिकोटीकतेत्रेपांचरात्रादिकेन।

४६

तन्नृतेतत्तुक्तमत्रतिष्ठेतीत्यर्थः न प्रकर्षेण जानेतीत्यप्रजयः आ
शमेत्यादिना किकिनोरन्यतरः नञ्त्तत्तुरुषे सति शिष्टत्वात् अ
यय पूर्वपदप्रत्ययः सरः वेदप्रधानसमुद्दिश्य कमलापतिरुक्त्वा
नित्यादिप्रागुक्तवचनजातमिहोपपद्ये मके तथा प्रज्ञानानादध्या
ये समसरश्चोक्तं यत्र सोरभसस्य मंतवः अयानरक्षा सोवथिराग्र
हासतकृतस्य पश्यांतरंति उद्धृतः ये पुरुषाः प्रज्ञानानात्परातना
देदृशात्प्रमाणात् चिरपरुत्परादिभ्यस्तः तच्च पुराणोप्रादिति वा
र्तिकेन तत्र प्रत्ययः अथि अथिके आसमेतात्कर्मकांशतत्त्वानकां।

ते. प्र.
थि.
ध०

शचेत्यर्थः समस्वरत् उपतापमुद्देगं न लब्धवन्तः स्तृशद्यो
पतापयोः श्लोकः पौरुषेयवाक्यं त्रैनियामकं येषां तथाभू
ताः पांचरात्राद्यागमावलंबिन इत्यर्थः रभसस्य मंतवः स्वीकर्त्ता
रः कमिमनिजनिगाभायादिभ्यश्चेति तत्र प्रत्ययादाद्युदात्तः यद्वा
वकाराच्चन् किंच अनन्तासोऽग्रंथावधिराश्च अतएव सततस्य ये
थावेदं प्रपादासन अपत्रष्टं यथा भवति तथा तत्कवेतः तपते
उद्धृतः पापकर्माणाः न तरेति वासिष्ठलिंगोक्तेशां डिल्यापाद्या
नादिके वात्रोपष्टंभके बोध्यं तथा तत्कपरिशिष्टे गोच्चात्तकर।

ज्ञान्स्त्रीवथाद्यवकिल्बिषं पापकेवचरणोभ्यश्चत्पावमानीभिर
 हंपुनामीति वरणोभ्यःचक्रशंखगदादिभ्यःपवित्रंवरणंचक्र
 मितित्वदीयैरेवोक्तैर्वज्रवचनादाद्यर्थावगतिः अर्द्धेर्च्चाः ॐसीता
 दिवत् नचचक्रादीनां पापजनकत्वेथारणपरत्वेतलत्तणास्यादि
 तिवाचं तद्धारणस्येवधार्यमाणानांतेषामप्यधर्मजनकत्वात्
 फलसाधारणायप्रयोजकमात्रेपंचम्यर्थश्चिभर्तृहरिप्रभृतिभिः
 सिद्धांतितत्वाच्च युक्तैवेतत् चरणपदसङ्गचारपरत्वेतलत्तणा
 पत्तेः गोच्चादिवैयर्थ्यापत्तेश्च गोवलीवर्द्धन्यायाश्रयणेतिक्लिष्ट

ते. प्र.
थि.
धट

५४

ता यन्नेगर्तश्चादिनागतार्थाव तस्माद्दोहननानिषिद्धविशे
षप्रायपाटाच्च वरणपदस्य तद्दीप्ताचक्रपरतेवोचितेतिदिक्
एतेनयजःप्रकृतःप्रकृतिपावनश्चतुर्गुणस्तु तदुदाहृतश्रुतिस्म
तीनांकथंचित्प्रामाणिकत्वाभ्युपगमेपिपतितव्याख्यापरतयाग
तार्थत्वाच्चातुर्दारास्तयोरववायवीयवस्योऽयोर्वैस्त्वशद्योपा
दानाच्च अगमोक्तविसृदीप्तावान्दिवैस्त्व दीप्ताचपतितानि
कारिकेत्युक्तं यदुक्तंनपश्यामश्ति तदपिनास्माकंवायकांत्व
दीपदर्शनाभावस्याकिंचित्कारत्वात् उर्जनस्मातीकस्मितानामि

धट

विब्रदन स्कांदकौमीदेपुराणेषु भाट्टादितंत्रेषु हेमाद्रिमाथव
पृथ्वीचंद्रौदयादिनिर्वेधेषु च सस्यात्तानमेव प्रकटितवान् यद्य।
पिचप्रसमभिव्याहृतेति तत्र ते स्यात्प्रसक्तत्वात् इंद्रागमेप्रविष्टस्य
वज्रमेव प्राप्तं न तशंखचक्रादि उक्तं हि पाराशरोयपुराणे च तर्था
ध्याये इंद्रादिदेवताभक्तस्तत्र निष्ठस्तथास्थितः ललाटेथारेयेत्रि
तं वज्रपाशां कृशादिकमिति यदपि वैस्मवावैस्मवभोदनेति तत्र।
शैवावैस्मवदीप्तैव परंपरितादिविषयकेत्यवोवाम यदपि येचि
त्याशुपरस्यत इत्यंतं जल्पितं तदपि स्तथैव मीमांसावार्ता न भिन्नया

ते. प्र.
धि.
धर

स्फुरयेति तथादिपतिताद्यधिकारिकस्यैवैदिवचास्याणान्प्रति
विशिष्टनिषिद्धस्य प्रमादाद्वैदिकेनानुष्ठानेवद्भिपुराणाद्युक्तं सस्या
द्युमैवकुल्लानां प्रायश्चित्तमुदीरितमित्यादिकं न्यायमेव अकृत
प्रायश्चित्तैस्तैः सह संभाषणादिकं निषिद्धमेवेति पूर्वदाहृतवत्
नपरिशीलवतां स्पष्टं यदित्थं निषेधवाक्यानां प्रायश्चित्तवाक्यानां पा
वरात्रानुशुपतात्याश्चात्रेणापि नार्चयेदित्यादिवाक्यानां वा प्रामा।
एवमेव वक्तुमर्हसि मध्यवसितो सितर्हित उक्तं अप्राप्तमीमांसात्
रमणीयं त्वयेव पर्यवस्यति उक्तं हि भरुपादै कोहिमीमांसको

धर

कृयाविशेषे वाक्योर्मिथः एकप्रमाणमितरदप्रमाणमितीह
 शमिति ३। तेन पशष्टप्रयोगस्तवेदवेदांगवाह्यानामेवोचितय
 तलेवद्भना यदशुक्तं विसृभक्तिकोदयो नारायणाशुयैर्युक्तं कृता
 त्मानं कलौ युगे कुरुते पुण्यकर्मणि मेरुतत्पानसंशयः शंखादि
 कांकितो भक्त्या प्राद्वेयः कुरुते हि नः विधिहीनं तसंशर्णपितरणं
 त्वगयासमं यथाग्निर्दहते कसे वायुना प्रेरितो भृशं तथा दहति पा
 णिदृष्टा कृत्स्नाशुयानिवै विसृनामंकितामुद्रामष्टाक्षरसमवि
 तो शंखादिकाशुयैर्युक्तां स्वर्णरौप्यमयीमपि यत्ते भागवते यस्तु

ते. सु. कलिकाले विशेषतः प्रह्लादेन समोत्तेयो नाम या कलिवल्लभः
 थि. यस्मिन् नारायणी मुद्रा देहेशादिविद्विता यात्रीफलकृता माला।
 ५. तलसीकाष्टसंभवा द्वादशाक्षरमंत्रैस्तु विनियुक्ता कलेवरे आयु
 धानि च विप्रस्य मत्समः स च वै सवः शंका किततत्र विप्रो भुंक्ते य
 स च वै शमनि तदत्रै स यम प्रातिपित्तिभिः सह वै सवः कृष्णायुथो
 50 कितं दृष्ट्वा सन्मानेन करोति यः द्वादशार्जितं पुण्यं वा कलेयाय गच्छ
 ति कृष्णायुथो कितो यस्तु शमशाने प्रियते यदि प्रयागे या गतिः प्रो
 क्ता सा गतिस्तस्य नारायण कृष्णायुथैः कलौ नित्यं मंडिता यस्य विग्रहः

५०

तत्राशयं प्रकृतेति विबुधावासवादयः यः करोति हरिः पूजां कृ
 त्वा चक्रांकितो नरः अपराधसहस्राणि नित्यं हरति केशव इति च
 स्य पुराणवचनादेतस्यापि समूलत्वे पूर्ववदधिकारिव्यवस्थाप
 नेन गतार्थं प्रसूतवत्स्य पुराणे दशमे अध्याये तत्र मुद्रासंतजाय ह
 रिणानिर्मिता पुरा भूदिवसत्रमुद्रांतविद्धेष्टताविमूर्छयीः ३६
 जन्मनिशूद्रः स्यात्प्रेतश्चावभविष्यतीति स्पष्टमेव पक्षत इति दिक्
 यदपि विसृभक्तिचंद्रोदय एव अत्र ये वै महात्मानः कर्मकोशल
 वेतसः चक्रेण तापनं देहे पितृस्मादिने तथा आदौ नैवेद्यदाने च

ते. अ. हरये द्रष्टव्यंति च अंगस्य हीननामत्वात्कर्मणो नाशमेव च ताव
थि. तिवक्तव्यः विष्टव्यामतिवृद्धायां पार्श्विदाहः प्रशस्यते स्मादिवै
५१ दिक्शास्त्रेण दशधा दृश्यते तदा न भवेत्तत्कथं तेषां हीनता गस्य
वैतदा रोगैराक्रांतदेहानां देहेभ्यो दाहश्च्यते तत्रोत्तरं माययाक्रांत
देहानां मरिणा दाहश्च्यते न च मोहिनामंगेन च कर्मविनाशने
श्रुतिस्मृतीनपश्यामो येन तेन मतेततः श्रुतिस्मृतींश्चैवैषु
तर्प्यनिरतायतः वायवे ब्रह्मा उपुराणे च अग्निनैव तसंतमं चक्र
मादाय वैभवः धारयेत्सर्ववर्णीनां सृष्टिसालोक्यसिद्धयश्मादि ५१

लिखितं तत्सर्वमपि प्राग्वत्गतार्थमेवाकिंच तेन मतं तत्
तत्र तद्वाचे तथा देशा शृण्वं वाक् इत्यात्मनेपदं च अशृद्धं न वये
नेति पदात्परत्वं गृहीत्वा आदेशनिवृद्धिः समानवाक्ये निश्चातयुक्त
दस्मादादेश इति कात्यायनवचनात् न चैव वाक्यतां स्त्रीति प्रमितं
एकतिङ्गुलमिति परिभाषणात् स्पष्टं देवं भाष्यादिपरिशीलम्
भेद इति कस्यादेतत् वेदसंज्ञं वाथि कारिभेदेन व्यवस्थितं च तत्
तर्हि मिश्रपूजायां कोथि क्रियतां न वनास्तेव मिश्रपूजेति वाच्यं
भागवतपञ्चादशस्कंधे सप्तविंशोऽध्याये वैदिकसंज्ञिकोऽतिभेदः

ते. प्र. विधोमखः त्रयाणामोष्णिनेनैव विधिनामीक्षमर्चयेत् इति
 थि. भगवद्वचनादिति चेत् अत्रोच्यते पतितत्रास्यणदयस्तावन्मि।
 ५२ अथिकारिणातात्प्रतिनैव प्रवृत्तिवोधकप्रमाणैस्तत्रोपातवैदिक
 मंत्रप्रतिप्रसवलाभात् स्वीकृतश्च निवंधेषु ब्रह्मज्ञादीनामपि प्रा
 यश्चित्तेवर्तमानानां संस्थावंदनादावधिकारः प्रसिद्धश्चानेक।
 मंत्रसाधोः समेये ब्रह्मज्ञसाधिकारः तरति ब्रह्महत्यां यो समेये
 नयजत इति श्रुतेः अग्निष्टुतावाजपेसेना समेयेन सविद्यः अग्नौ।
 स्रपावनैरिष्टा ब्रह्महत्या यपोरुतीति वत्तविंशतिस्मृतेश्च किंच

स्त्रीणामप्युनयनादिकल्यातेस्तीतिमायवपारिजातादिनिवे
धनेषु स्पष्टं तासांच आगमाधिकारितयामिअएसंभवमेव अपि
व क्षत्रिया अपि वचनात्तत्रोक्तपूजाधिकारिणः श्रौतस्मार्तगमं
वेतिदिज्ञानोत्तरत्रयं भवेत् श्रौतार्चनं तद्विप्राणां विशेषेण भवेत्।
दा स्मार्तगमार्चनं ते त्रैवैशेषाकवलमागमं तस्माद्देवार्चनं श्रौतं
विप्रस्येति निगद्यत इति मंत्रगानाद्युद्धिथानोक्तेः स्पष्टं चैतत्पारि
जाते अत्र च स्मार्तस्यानुष्णनुमितश्रुतिमूलकतया स्मार्तगमशब्दे
न मिअएजात्याभसंभवात् किंच द्विजैर्जातानां कुंडलगोलादीनां

ते. प्र.
थि.
५३

संस्कार्यता आगमाधिकारश्चास्तीति तेष्वधिकारणः सर्वथाप-
तितत्रास्यणानामागमेधिकारः अतएतस्त्वलितानो निम्नादिवच-
नात् तथावतादशानामागमे प्रवेशः पातित्वापादक इति शाप-
निषेधकलिभविष्यदादिवाक्यैर्निर्णीयते निमित्तान्तरेणैव पतित-
नान्त आगम प्रवेशः क्रमेणोद्धारकः तत्रापि पांचरात्रपाशुपतादी-
नामंतरंगता बोधादीनांत अतएतविरुद्धानां वहिरंगतेति विवेकः
एवं वाधिकारिभेदेन सर्वेषां विहितिषेधवाक्यानां सौष्टवे स्थिते अ-
थाहारव्यत्यासयोजनादिना अनेकपदभेगा यद्वृथामत्र खेदनीये

५३

इदं त्वय्येयं सर्वागमेष्वपि वेदविरुद्धं शास्त्राप्रामाण्यमिति यदुक्ते
 तत्सारासि कार्यमादाय मोहनार्थतोक्तिरप्येवमेवायदित् आदित्यो
 एष इत्यादि वैदिकवाक्यानामिव कथं विहायितार्थपरतया व्याख्या
 यते तदा सर्वोशेषाप्रामाण्यमेव अनुष्ठापकत्वं परंप्रागुक्तवचनात् न्या
 याच्च पुरुषविशेषे प्रत्येवेत्यन्यदेतत् यथा उत्तरतंत्रे आदित्यो एष
 इत्यादिनां यथा श्रुतार्थे गुणवादत्वं गौणवृत्त्या व्याख्यानेन भूता
 र्थवादन्नमेव तद्वत्स्यष्टैव तत्तायत्तवैभवत्वं शीयदाविंशाध्या
 यादौ पूर्वतंत्रेऽपि धर्मस्य शब्दमूलत्वादशब्दमनपेक्षं स्यादित्यपि

ते.ग्र.
थि.
१४

५५
करणस्य शेषे भट्टपादाशङ्कः विज्ञानमात्रज्ञानभेगनैरात्म्यादि
वादानामपि उपनिषदर्थवादप्रभवत्वे विषये स्यात्संति कं रंगे नि
र्वर्तयितुं रस्य पपन्नं सर्वेषां प्रामाण्या सर्वत्र च यत्र च कालोत्तरफ
लत्वादितानीमनुभवा संभवः तत्र श्रुतिमूलता सां दृष्टिकफले
वृश्चिकविघादौ पुरुषोत्तरव्यवहारदर्शनादेव प्रामाण्यमिति वि
वेकसिद्धिरिति उत्तरं तत्र पिशास्त्राया निवादि स्यथि करणं व्याच
क्षाणा विवरणकाराः षष्ठवर्णके आहः न च सर्वे सर्वज्ञ प्रणी
ता यर्माप्येति मुक्तं आन्योन्यमनिराकरणात् न चापौरुषे।

५४

यापवसगतायागमाशतिपुक्तंअनुसर्यमाणकर्तृकत्वात् अ
पौरुषेयत्वेनानविदामाः उदितानुदितहोमवद्यवस्थोपत्रेरि
ति अपिवात्स्यायनादीनांअस्यएवसमन्वयइतिसुरेश्वरवार्ति
कमण्यशुक्लमितिदिकानत्वेवमागमोक्तदीक्षावतांमारणे
मोहनोच्चाटनादेरपियर्मत्वेइष्टापतिस्वादितिचेत् तस्यवलव
रनिष्टानुवेयित्वेनायर्मत्वात् यदित्वनिष्ठाननुवेयित्वेनयर्म
वशरीरव्यटकंतर्हिमारणादेरपियर्मत्वेइष्टापतिरेवशेषेनादि
वत् उक्तंच चोदनालक्षणोर्येयर्मइतिसूत्रेभट्टपादै यदियेने

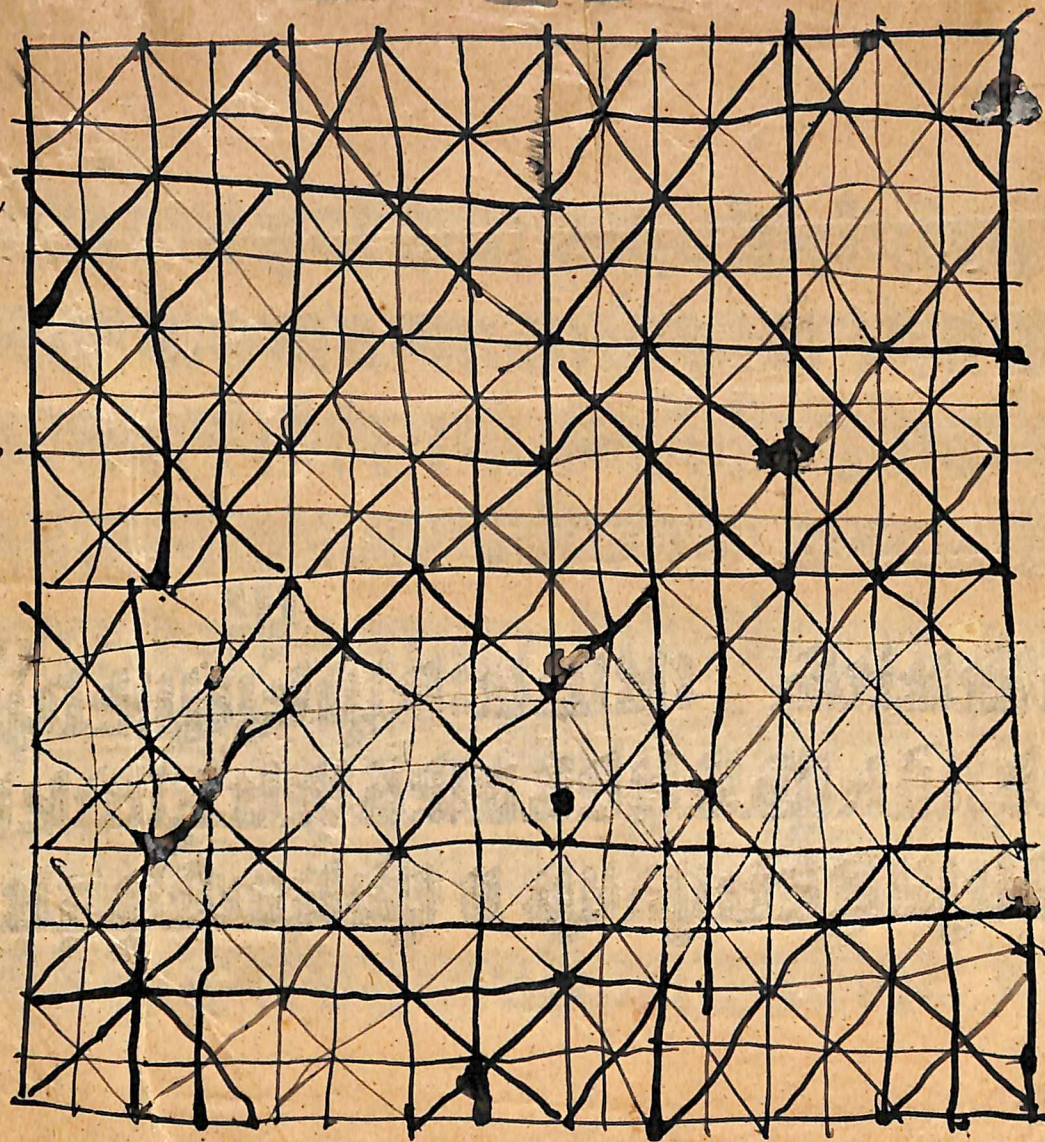
ते. प्र.
थि.
५५

५५
सिद्धिस्मादनिष्ठाननुवंथिताः तस्य धर्मत्वमिच्छेतत्ततः शेषेना
दिवर्जनं यदा तत्र बोधनागम्याः कार्याकार्यानपेक्षया धर्मप्री।
तिनिमित्तं स्यात्तदा शेषेनेपि धर्मात्तति केचित्तु बौद्धादीना।
मागमानां सर्वात्मनैवोपप्रामाण्यमित्याहुः उभयथापि वैदिका
न्यतिपंचरात्रादयो नानुष्ठापका इति निर्विवादमेव तस्मात्पति
तादय एव शंखचक्राद्यैकनादावधिकारिण इति सि वालगोपा
लसदृशविद्वदाभासजल्पितैः प्रतारितानां मूढानामज्ञानवि
निवृत्तयो विप्रद्वैतसिद्धान्तप्रतिष्ठापनतत्परः भट्टोजिभट्टा

५५

शारदा तिलकोदकसर्वतो
भद्ररेखोद्योगम्

ते.ग्र. कृतवानिमंयेयं वृथाग्रणी ॥ इति श्रीमदद्वैतसिद्धान्तप्रति
थि. ष्ठापकश्रीनस्मान्नेसत्संप्रदायप्रवर्तकश्रीभट्टोजिभट्टविरा
५६ चित्तसंवायिकारिर्णीयःसमाप्तः शुभमस्तुसर्वजग।
तां

56

१६

तंत्राधिकारिनीशयः